

PREAMBUL LA CONGRES

Paul ANGHEL

Primăvara pe lalomița

CUM AJUNG PROIECTELE ȘI UTILAJELE TEHNOLOGICE PE ȘANTIERELE REGIUNII OLTENIA?

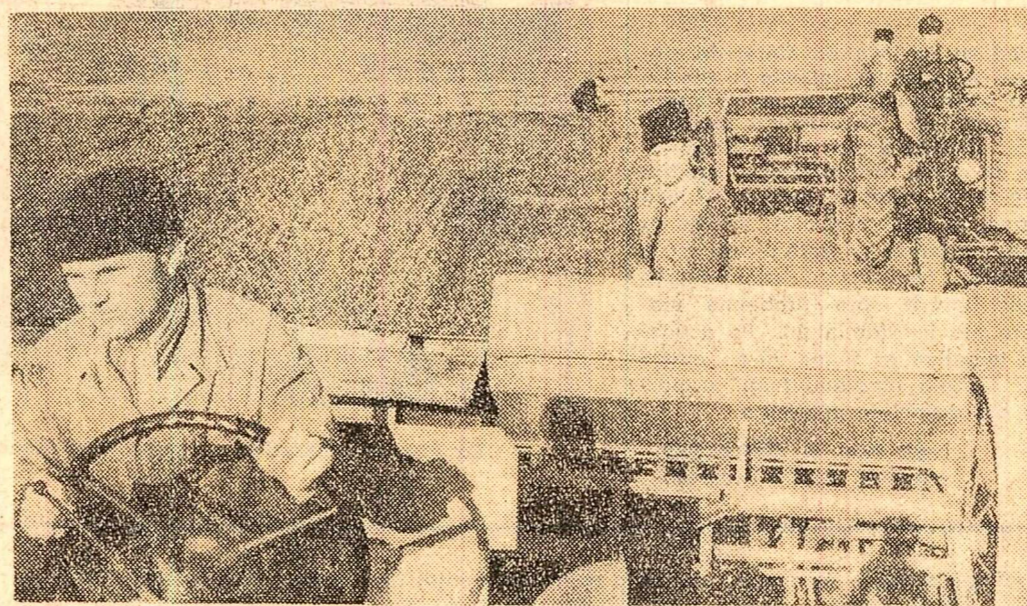
Volumul de investiții din fondurile statului, care urmează să se realizeze în 1966 în regiunea Oltenia, se ridică la peste 4 milioane de lei. Fondurile sînt destinate conlucrării lucrărilor de construcții-montaj la o serie de obiective începute în anii precedenți, construirii de noi capacități de producție, dezvoltării și modernizării unor întreprinderi existente. La constituirea pe țară a lucrărilor din construcții s-a subliniat încă o dată că realizarea volumului de investiții planificat, desfășurarea în ritm susținut, conform graficelor, a lucrărilor pe șantiere presupun, între altele, două premise esențiale: asigurarea din timp și completă a documentației tehnice și livrarea la termene corespunzătoare a utilajelor tehnologice. Modul în care beneficiarii de investiții rezolvă aceste probleme a constituit tema unei discuții la corespondențului nostru, Victor Deleanu, cu tovarășii ȘTEFAN DUȚĂ și MARCU LEPĂDAT, membri ai comisiei economice a Comitetului regional de partid Oltenia.

— Au trecut din acest an două luni. Este asigurată documentația tehnică pentru lucrările de investiții planificate a se executa în acest an?

ȘTEFAN DUȚĂ: La indicația biroului comitetului regional de partid, un colectiv de activiști ai comisiei economice și specialiști din construcții, a analizat recent stadiul asigurării cu documentația tehnică și al contractării și achiziționării utilajelor de către titularii de investiții. Se poate afirma că pentru trimestrul I, iar la unele obiective chiar pentru întregul an, au fost elaborate documentațiile tehnice. Dar ele nu au fost preluate în întregime șantierelor. Trulul de foraj și Complexul de materiale de construcții din Tg. Jiu nu dispun în prezent de proiecte pentru lucrări în valoare de circa 9 milioane lei. Șantierul baraj Rovinari nu a primit nici până acum documentația pentru execuția nucleului de argilă, deși această lucrare trebuia începută în trimestrul II al anului trecut.

— Aș vrea să adaug că, deși în unele cazuri există documentația de execuție, totuși unitățile beneficiare nu o preiau organizatorilor de construcții pentru a o studia și a trece imediat la organizarea lucrărilor. Asemenea cazuri se constată la uzina „Electropuleni” Craiova, pentru un volum de lucrări de 18 milioane lei și la sfatul popular regional pentru 30 milioane lei. Din cauză că prețurile documentației nu a ținut pasul cu ritmul de execuție, constructorii au fost nevoiți să aplice unele proiecte în mod mecanic, fără a le analiza în prealabil. Unele neajunsuri criticate la Constituția pe țară a lucrărilor din construcții s-au manifestat și la anumite obiecte de investiții din regiunea Oltenia. Pentru remedierea lipsurilor constatate pe parcurs s-a emis un mare volum de note de comandă, s-au efectuat dese refaceri de lucrări. La Combinatul chimic și termocentrală Craiova s-au emis note de comandă în valoare de 43 milioane lei și, respectiv, 18 milioane lei, la Întreprinderea de prefabricate

(Continuare în pag. a V-a)

O dată cu sosirea primăverii semănatul culturilor din prima urgență se desfășoară cu intensitate pe tarlalele cooperativelor agricole

Experiența noastră și câteva concluzii privind perfecționarea muncii activului de partid

Ioan VOINA

prim secretar al Comitetului regional P.C.R. Brașov

Dintre nenumăratele aspecte care reliefează pregnant intensificarea muncii organizațiilor de partid, dezvoltarea democrației interne, participarea unui număr crescând de comuniști la munca de conducere desfășurată de organele de partid se cere relevat pe primul plan creșterea continuă a rolului activului de partid.

Experiența organizației regionale P.C.R. Brașov confirmă însemnătatea deosebită a acestuia în ansamblul activității de partid; mai mult, am putea spune, comparând activitatea unor organe locale de partid, că rezultatele folosirii activului reprezintă un indicator fără greș al nivelului muncii de partid. Și aceasta este firesc. Sarcinile trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R. sînt alte de vaste, în toate sectoarele construcției socialiste se ridică probleme specifice de asemenea complexitate și varietate încît soluționarea lor la nivelul exigențelor actuale este de neconceput fără atragerea în jurul organelor de partid a unui larg activ alcătuit din comuniști cu temeinică pregătire profesio-

nală și politică — cadre de partid și de stat, ingineri, economiști, arhitecți, muncitori cu înaltă calificare, specialiști din industrie și agricultură, medici, profesori, juristi.

Există un raport direct, nemijlocit, între sfera de cuprindere a activității unui comitet de partid, eficacitatea, operativitatea și competența sa în rezolvarea problemelor, pe de o parte, și calitatea muncii cu activul de partid, pe de altă parte.

Analizele efectuate într-un sir de întreprinderi de colective de specialiști din cadrul activului de partid, conduse de membri ai biroului comitetului regional, au înlesnit planarea comitetului regional, la care a participat și activul din industrie, să dezbătă temeinic problema calității, să adopte măsuri pentru lichidarea lipsurilor și îmbunătățirea mun-

ci. Este grăitor în privința roadelor acestei acțiuni introducerea în fabricație a 90 de produse noi față de 70 planificate și omologarea a 24 produse.

Esențialul este situarea permanentă a activului în miezul muncii de partid. Noi am combătut tendințele de convocare a activului doar în ajunul unor date festive sau cu prilejul unor evenimente deosebite. A audia un referat sau o expunere e desigur folositor, dar a limita la aceasta munca cu activul înseamnă a-i denatura sensul.

Concluzia ce o desprindem din rezultatele obținute în ultimii ani este că munca activului se dovedește cu atât mai rodnică cu cît forțele sale nu sînt risipite în zeci de direcții, ci mobilizate spre sectorul-cheie, spre obiectul esențial. Totul depinde aici de priceperea de a discerne din multitudinea sarcinilor actuale aceea de soluționare a căreia depinde în ultimă instanță mersul înalt pe un front larg — și de a orienta în această direcție munca ac-

(Continuare în pag. a II-a)

Anotimpul satelor a început mai devreme, din chiar miezul lui februarie, care a devenit, anul acesta, auriu. Dezbrăcînd mai demult veștile ei albă, cîmpia n-a mai așteptat zăpada mieilor, ci a reînscut din primul ceas cu soare, inaugurînd primăvara pe sute de mii de hectare care acum aburesc.

Acum o săptămînă, pe cele trei Crișuri, cooperatorii țesiseră la semănat. La Sîntana, sub vaste acoperșuri de sticlă, roșiile înfloriseră, iar castroavele și ardeișii miroseau a trufandă. Dar pornind ieri spre Cîmpia Dunării, am constatat că și aici primăvara și-a slobozit cu chioi herghelile, antrenînd satele într-un iureș al activității care anticipează zilele de mai.

Chiar la primele ore ale dimineții, pe șoseaua spre Slobozia și pe drumurile laterale de pămînt, convoaia de căruțe, încărcate cu oameni, goaneau spre cele patru zări ale Bărăganului unde începuse, încă din zilele trecutului, ofensiva primului bob. Și mai de dimineață se sculaseră tractoriștii, iar fururile mașinilor, răzbind prin ceață, se înginau cu lumina zorilor.

Prim popos, Coșereni, la colțul lalomiței. Mă aducea aici o scrisoare, trimisă redacției de tovarășul Nicolae Micșan, președintele cooperativei agricole din această comună. „Am încet să ne preocupăm numai de interesele noastre — se spunea în scrisoare. În cîntecul Congresului Uniunii Naționale a Cooperativelor care se deschide la București, am luat inițiativa de a ne ajuta vecinii, elaborînd împreună cu ei un plan de folosire în comun a apelor lalomiței pentru irigații”.

Șiam că gospodarii din Coșereni și-au văzut bine și cu folos de interesele unității lor, pe care au ridicat-o la nivelul unei cooperative puternice. Din totalul de 7 milioane lei al veniului pe anul trecut, peste 3 milioane lei provin numai din culturile irigate. Cele 350 ha irigate au adus deci cooperativei aproape jumătate din veniul pe anul 1965! E cît se poate de normal ca, apreciînd avantajele, cooperatorii de aici să-și propună extinderea suprafețelor irigate, care vor atinge la sfîrșitul cincinalului circa 700 ha. Pentru aceasta s-au luat din vreme măsuri. Încă de anul trecut s-a amenajat un bazin de acumulare pe o albă abandonată a lalomiței, unde iarna și primăvara se stringe mari cantități de apă, o împotnă rezervă la vreme de secetă. Proiectul de amenajare a suprafețelor ce vor fi irigate în viitor se află în studiu. Legea de el este, desigur, și planul de investiții, dar cooperatorii știu acum că fiecare leu cheltuit în acest sector se recuperează de cîteva ori în cursul aceluiași an.

— În ce constă proiectul de colaborare cu vecinii? Întreb pe președintele de la Coșereni, după ce am analizat împreună rezultatele obținute pînă acum în lupta pentru fertilizarea solului.

— Să trecem la hartă, mă invită Nicolae Micșan. Iată, lalomița pune holar între trei cooperative: Coșereni, Dridu și Borănești. Surplusul de apă de la orezăriile noastre și puțin de la Dridu, fără nici o investiție. Trebuie doar să-și aducă două

aspersoare lîngă canalul nostru de evacuare și să ude, fără nici o chelălă, circa 30 ha de semănături. Prin trasarea a încă două canale, suprafeța irigată se poate extinde pînă la 80 ha.

— Și la Borănești?

— Aici lucrarea prelinde, ce-i drept, cîteva investiții. Ar trebui ca vecinii să sapa un canal nou, de 1 km, și să monteze o motopompă care să împingă apele pînă la tarlalele lor. Sîiau încă în rezervă, n-au prevăzut investiții pentru acest an. Discuțăm cu ei!

Ne-am repezit înții pînă la Dridu, pentru a constata direct cum a fost primită inițiativa cooperativelor de la Coșereni. Inginerul agronom Alexandru Ene de la cooperativa de aici a desfășurat pe masă același plan de amenajări, unde totul fusese de acum precizat pînă la ultimele amănunț.

Inițiativa e bună, am acceptat-o imediat, am și făcut un proces verbal asupra înțelegerii, semnat de conducătorii celor două unități și de un reprezentant al Uniunii cooperativei raionale. Am putea spune că primul act al Uniunii s-a semnat la

(Continuare în pag. a V-a)

VIATA INTERNATIONALA

In Comitetul economic al Consiliului Economic și social al O.N.U.

România - coautoare a două rezoluții în problema turismului

Cele două rezoluții au ca obiective declararea anului 1967 ca „An al turismului internațional” și elaborarea de acțiuni privind dezvoltarea cooperării în domeniul turismului internațional.

S.U.A.

Audierile din Comisia senatorială privind războiul din Vietnam

Senatorul W. Fulbright a condamnat trimiterea de noi trupe intervenționiste.

ORELE PIERDUTE ALE MAGAZINELOR

■ Inventarierea... inventarelor ■ Dinamica tergversării renovărilor ■ Magazine în concediu

Totul pare a se desfășura cu precizia unui mecanism de ceasornic. Cumpărătorii știu că magazinele sînt deschise de la ora cîntare pînă la ora cutare, șase zile pe săptămînă, unele și duminică; vin, cumpără, pleacă... Rețeaua comercială a Capitalei își dă, privită în ansamblu, această imagine. Totuși, magazinele își închid din cînd în cînd uși. Pentru zile, săptămîni și chiar ani. Programul lor de lucru este întrerupt. Ce se întimplă? Care este misterul orelor pierdute din timpul de vânzare, cînd cumpărătorul vine zadarnic în fața ușilor zăvorîte?

La controlul financiar intern al Direcției comerciale ni s-a furnizat o cifră uluitoare: numai pentru efectuarea inventarelor se consumă cam 50 000 de zile anual, ziua fiind socotită la 8 ore. Continuînd calculul ajungem la constatarea că magazinele Capitalei pierd într-un an cu inventarele cam 137 de ani. De ce?

Conform unor norme și ordine în vigoare, în oricare unitate trebuie să se facă inventarul cel mult de patru ori și cel puțin o dată într-un an. Desigur, nu punem în discuție numărul și oportunitatea inventarelor; aceasta este o problemă a forurilor de specialitate. Cumpărătorii se întreabă însă, pe drept cuvînt, de ce durează ele un timp nepermis de lung și de ce aceste inventare sînt „masate” uneori într-o anumită perioadă? Ceea ce surprinde este faptul că organele comerciale consideră aproape imposibil de soluționat această problemă.

Să vedem și cum se desfășoară o operație de inventariere. Intrăm într-o unitate de comerț. De obicei, aici ușiile sînt închise de timp de aproape două săptămîni. Un om stă pe scaun — revizorul — și urmărește atent un alt om — gestionarul — care numără, măsoară, scoțotește. Fiecare notează rezultatul în registrele-inventar și operația continuă. Se numără fiecare nasture, se măsoară fiecare panglicuță. Toată treaba o face doar gestionarul. Numai el are dreptul să „pună mina”. Ceilalți privesc sau ajută la sortare, chiar dacă sînt vinzători în aceeași unitate. După opt ore — uneori chiar mai puțin — ușiile se sîfîțează și a doua zi ritualul continuă. Și tot așa două săptămîni... Ne amintim însă că decretul 145 spune că „gestiunea este

colectivă”, deci aceeași răspundere pentru buna gospodărire și integritate a fondului de marfă revine fiecărui lucrător din magazin. De ce atunci nu contribuie efectiv fiecare la inventariere, scurtîndu-se astfel timpul de imobilizare a unității? Se pare că piedica o constituie ordinul M.C.I. nr. 14 444, care arată „că doar gestionarul răspunde”. Rezultatul? Prelungirea de două, sau mai multe ori, a timpului de inventariere.

Conducătorii organizațiilor comerciale consideră că rapiditatea acestei operații depinde și de competența revizorilor, de felul cum ei organizează și conduc efectuarea

Vasile TINCU

(Continuare în pag. a V-a)

PAGINA A III-A

ȘTIINȚELE BIOLOGICE în confruntare directă cu viața

scritură: prof. dr. docent Nicolae BOTNARIUC; prof. dr. docent Ion POPESCU-ZELEFIN; dr. Maria CALIANU-IORDACHEL

PAGINA A IV-A

EU, INDIVID - EU, SOCIETATE

de George-Radu CHIROVICI
FOILETOANE
de Nicușă TANASE

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe vicepreședintele Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit vineri în audiență pe Boris Kraiger, vicepreședinte al Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia, care se află într-o vizită în Republica Socialistă România.

La primire a participat tovarășul Alexandru Birlădeanu, prim-

vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

A fost de față Iakša Petrici, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. S. F. Iugoslavia la București.

Cu acest prilej a avut loc o discuție prietenească.

(Agerpres)

INSEMĂNĂRI DIN U.R.S.S. „Trei inele în jurul Ecuatorului”

Ceasul electric de pe peronul gării „scris” cu lumini minuscule care au mai rămas pînă la plecarea trenului. Ultimii călători urcă în vagoane. Să urcăm și noi o dată cu ei pentru a face o călătorie pe magistralele de oțel ale Uniunii Sovietice.

„Dacă toate liniile ferate ale Uniunii Sovietice ar fi puse cap la cap, ele ar alcătui trei inele în jurul Ecuatorului. În fiecare an rețeaua de linii se lărgiște, cuprînd noi regiuni, pe diferite porțiuni se construiesc linii duble. În anul septembrie, la rețeaua existentă înainte s-a adăugat linii noi, cu o lungime totală de peste 6 000 de kilometri. Cel mai important

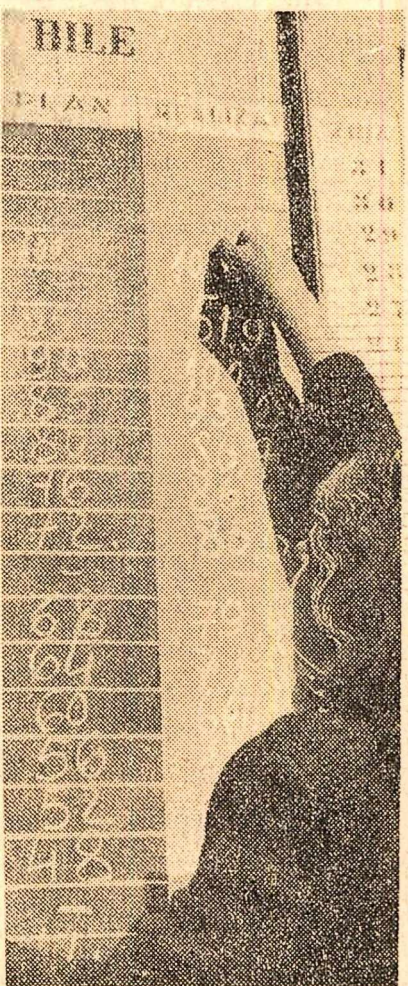
obiectiv al septenaliului în domeniul transportului feroviar a fost linia Abakank-Taiset. Primul tren a trecut pe noua magistrală, lungă de 547 kilometri, la începutul lui 1965, iar electrificarea liniei s-a terminat la sfîrșitul aceluiași an. La 9 decembrie 1965 a fost semnat actul de recepționare și dare în exploatare permanentă a cîin ferate electrice Abakank-Taiset — ultima porțiune a celei de a doua linii transiberiene, care începe în regiunea Celeabinsk, face cîoi un mare arc spre răsărit prin Teliogrod, Pavlodar, Kulan, Novokuznețk, Abakank și Taiset. Ea are un rol deosebit de important pentru economia Siberiei, permițînd includerea în

circuitul economic a unor zone deosebit de bogate în resurse naturale, dar care odinioară erau greu accesibile. Este vorba de masivele forestiere din bazinul fluviului Enisei, de zone în care se află zăcăminte de fier cu un conținut de metal de 55 la sută, de straturile de cărbuni și filonetele de metale neteroase din regiunea munților Saiani, unde se naște acum un mare complex industrial, a cărui inimă va fi hidrocentrala Saiano-Susen. Săuenele cu o putere instalată de 5 800 kilowati. Noua arteră a descongestionat principala magistrală transiberiană pe o distanță apreciabilă, între Urali și regiunea lacului Baikal.

În noiembrie anul trecut a fost dată în exploatare porțiunea de cale ferată Kiziltu-Itsketele, cu o lungime de 172 de kilometri și care a legat regiunea Omsk cu Kazahstanul. Acum, garniturile încărcate cu cărbune din Kuzbas pot ajunge în Ural de sud, evitînd cea mai aglomerată porțiune a magistralei transiberiene. Recent, au început să circule trenurile și pe ramura Minibaevo-Krugloie Pole, care va contribui la punerea în valoare a bogățiilor resurse de țîșei din Tataria.

Silviu PODINA

(Continuare în pag. a VI-a)

Uzinele „Rulmentul” din Brașov. Se află pe rezultatele întrecerilor socialiste

Foto: M. Cloc

OPINII

PUȚIN VALORIFICAT

UN POTENȚIAL DE CERCETARE

Stabilind marile obiective de viitor, cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. a trasat sarcina intensificării activității de cercetare științifică și utilizării pe scară tot mai largă a rezultatelor ei.

la clasele mici, cu învățământul programat la clasele V-VIII ș.a. Nu începe nici o îndoielă că munca de cercetare, de experimentare în învățământ, ce se desfășoară într-un timp mai îndelungat, și implică o mare răspundere, nu trebuie să crească diferența de pregătire între dăruitorii promoții de elevi.

cred eu, la lărgirea sferii de metode și procedee folosite în predarea diferitelor obiecte, în educarea elevilor etc. „Revista de pedagogie” publică unele studii întreprinse de cadre didactice care prădau efectiv la catedră. Bine ar fi însă dacă, în fiecare număr, revista ar avea rezervat un spațiu mai mare acestor comunicări, orientându-se mai hotărât spre probleme majore ale învățământului. Pe această tematică ar putea să-și axeze și „Gazeta învățământului” o parte din articolele publicate.

Prof. Paul V. GRIGORIU Liceul nr. 24 din București

Etapa în care ne găsim impune și în domeniul învățământului inițierea unor măsuri menite să ducă la continua dezvoltare și perfecționare a sistemului de pregătire și educare a generațiilor viitoare.

Azi, când munca la catedră nu mai este privită ca o activitate care se repetă concențiat, fără schimbări și fără contribuția personală a învățătorului sau profesorului, este nevoită, după părerea mea, de o îmbunătățire a organizării și îndrumării cercetărilor științifice, care să deschidă perspective noi școlii, precum și de o mai bună valorificare a potențialului de cercetare al celorlalte din mil de membri ai corpului profesoral.

Experiența a dovedit că pedagogia și didactica se perfecționează și își îmbogățesc conținutul datorită altor contribuții care, aduce adesea de cercetători consacrați, cit și de cadre didactice cu îndelungată și bogată activitate la catedră. Fără de certitudinea actuale ale învățământului nostru, încadrat în complexul înfloririi culturii românești, consider că sînt prea puțini stimulii și folosiți în cercetările de pedagogie și metodică precizarea și capacitățile creatoare ale învățătorilor și profesorilor din școlile de toate gradele. Și, după părerea mea, domeniile de specialitate în care acestea și-ar putea aduce contribuția sînt numeroase. Iată câteva.

Institutul de științe pedagogice, institutele de perfecționare, catedrele de pedagogie din învățământul superior întreprind diferite cercetări pentru perfecționarea manualelor, alcătuirea unor metodici noi pentru școala de cultură generală și liceu ș.a. Adeseori însă munca de informare, elaborare și verificare a acestora este încredințată îndoșebeli unor cadre care de mulți ani nu mai predau în asemenea școli. Pornind de la considerentul că îmbunătățirea substanțială a conținutului manualelor și metodelor pentru școala generală și liceu este legată de experiența pozitivă dobîndită la catedră, considerăm firesc ca la aceste studii să fie antrenată cit mai mulți învățători și profesori care au o experiență rodnică și continuă în învățământul general și mediu. Fără să mai vorbim de faptul că se inițiază diferite studii și experimente ale căror premise sînt populare pe larg, dar ale căror concluzii rămîn de multe ori înfățișate în mister. Așa s-a întâmplat cu experimentarea predării pe obiecte

După cum se știe, în prezent se pune problema elaborării unor lucrări de sinteză cum sînt istoria culturii românești, istoria învățământului din România etc. Aceasta deschide perspectiva organizării unor largi dezbateri și confruntări de opinii menite să ducă la afirmarea unor bogate tradiții. Aportul cadrelor didactice, cu concursul cercetătorilor consacrați ar putea aduce la îmbogățirea problematicii de cercetare, a surselor de informare, de verificare a datelor etc.

N-ăs vrea să se înțeleagă că pînă acum n-au existat forme de participare și de stimulare a cadrelor didactice la o muncă de cercetare științifică. Asemenea forme există, dar prin modul lor de organizare nu epuizează nici pe departe potențialul de cercetare al cadrelor didactice din școli. Mi se pare însă că, pînă în momentul de față, nu s-a găsit cel mai potrivit cadru de lucru care să ducă la activizarea unui număr cit mai mare de profesori. Mă gândesc că elaborarea unor dicționare pe specialități (istorie, științe ale naturii ș.a.) de exemplu, ar fi un mijloc de a antena un număr apreciazabil de profesori în alcătuirea unor instrumente de informare operative și complete, ce ar putea fi apoi folosite și de publicul larg.

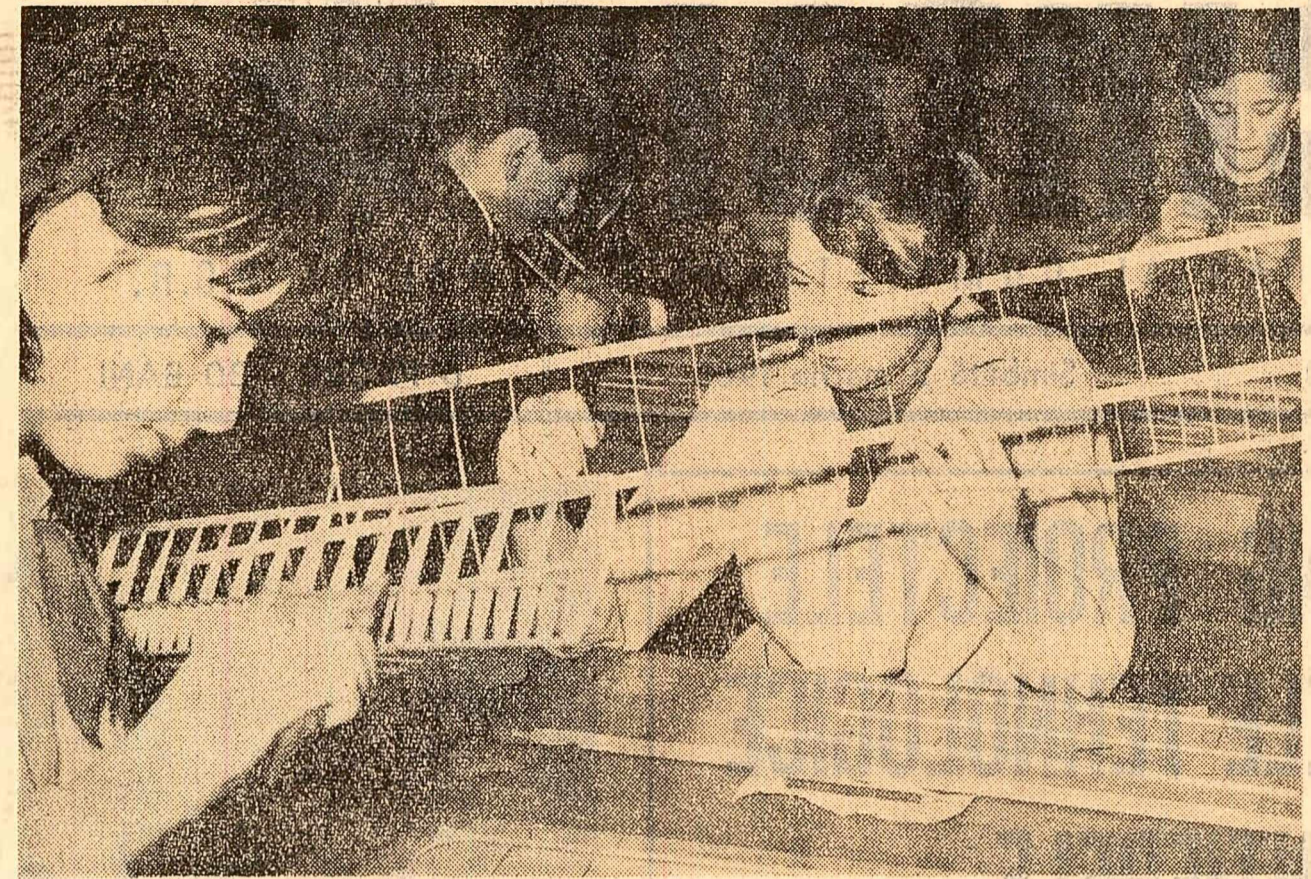
O altă formă de stimulare a interesului pentru experimentul științific ca instrument de cercetare pedagogică îl constituie așa-numitele lecturi pedagogice, un gen de sesiune de comunicări, organizate pe plan regional (ordănească). Faptul că se tin o dată la doi ani determină alcătuirea unor programe de lucru încercate, imposibilitatea de a pătrunde și dincolo de suprafața temelor abordate. Desfășurarea anuală a acestor activități și definirea mai precisă a caracterului lor de sesiuni de comunicări științifice — și nu de simple compilări — le-ar conferi cu adevărat eficacitate. Tot astfel și elaborarea lucrărilor pentru obținerea gradelor didactice ar trebui orientată mai hotărât spre stimularea contribuției originale și experienței personale a cadrelor didactice. În acest scop, ar fi de dorit ca tematica alcătuirea de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice să fie îmbogățită.

Succesul, eficacitatea muncii de cercetare științifică sînt determinate într-o măsură destul de importantă de mijloacele de informare, de referință, care dau posibilitatea unei documentări rapide și substanțiale. În această direcție se simte necesitatea îmbogățirii surselor de documentare și informare la zi a cadrelor didactice. Unele publicații de specialitate ajung sporadic în școli. Publicarea periodică a unei culegeri de studii ale cadrelor didactice din țara noastră și din alte țări ar duce,

evocare spirituală, deloc lipsită de plancierie, a morăvurilor din Anglia secolului al 18-lea: „Tom Jones” după cunoscutul roman al lui Fielding. Și o incursiune în universul răscălit de drame puternice al periferiei londoneze de astăzi: „Gustul mierii”. Două filme prezentate simultan pe ecranele noastre, amîndouă cu totul remarcabile ca realizare artistică. Prilej al unei reînținerii revelatoare cu regișorul Tony Richardson, promotor al mișcării impoltoare, care s-a impus, în ultimii ani, în viața artistică britanică, sub denumirea „Free Cinema” — cinematograful liber. Reînținerii revelatoare, pentru că aceste două filme, atît de diferite între ele, dezvăluie, prin alăturarea lor, trăsături distinctive ale personalității cineastului englez și ale școlii pe care o reprezintă.

Celui care a văzut celelalte filme semnate de Richardson — „Priveste înapoi cu minie”, „Cabotiniul”, „Singurătatea alergătorului de cursă lungă”, ecranizarea romanului lui Fielding i-a putut apare, la prima impresie, ca un accident în creația unui cineast atît de consecvent preocupat de probleme sociale contemporane. Sau ca o simplă demonstrație de virtuozitate cinematografică. Pînă în urmăritul an, în viziunea noastră purtativă, asupra calității artistice, naturalismului; este o discreție specifică lui Richardson, care știe să descopere cu sensibilitate — dincolo de senzibilitate — dincolo de mizerie — poezia reală a vieții, a tineretului, și de aceea jocurile și risetele copililor par atît de firești în „Gustul mierii”. Filmul impune prin adevărul său, prin adevărul personajelor — este o impresie de autenticitate la care contribuie și faptul că decorurile sînt reale, majoritatea evenimentelor fiind turnate în exterior, cum se întîmplă în general în creația lui Richardson.

Vibrația autenticității străbate și imaginea filmului „Tom Jones”. Ca și în realizările anterioare ale cineastului britanic, camera se mișcă dezinvolat, im-

La Palatul pionierilor se pregătesc planșarele pentru concursul de zbor din primăvară. Foto: M. Cloș

Filmele lui Richardson și curentul pe care îl reprezintă

pus printr-o serie de documentare ca „În fiecare zi, excepțion Crăciunului (dedicat hamaliilor din Covent Garden, marea piață londoneză), „Marșul spre Aldermaston” (consacrat protestului opiniei publice împotriva înarmării atomice) și alte, reprezentînd în mod manifest o reacție față de cinematograful comercial, față de peliculele convenționale. Înțineria cu literatură, „Inerilor furioși” — Osborne, Brain, Sillitoe — a avut drept urmare extinderea acestei reacții și în domeniul filmului artistic, apariția unor opere cu puternice elemente de protest social, înfățișînd dramele unor oameni sufocați de prejudecățile, meschinăria, indiferența societății în care trăiesc, zăbateră zadarnică a unor „inadaptabili” etc.; deși negale între

tății, surprînsă în aspectele ei cele mai obișnuite, cotidiene, cu grija de a evita detaliile nesemnificative, naturalismului; este o discreție specifică lui Richardson, care știe să descopere cu sensibilitate — dincolo de senzibilitate — dincolo de mizerie — poezia reală a vieții, a tineretului, și de aceea jocurile și risetele copililor par atît de firești în „Gustul mierii”. Filmul impune prin adevărul său, prin adevărul personajelor — este o impresie de autenticitate la care contribuie și faptul că decorurile sînt reale, majoritatea evenimentelor fiind turnate în exterior, cum se întîmplă în general în creația lui Richardson.

Despre filmul „Cabotini-” s-a spus că este un „recital Laurence Olivier”. A fost o critică disimulată la adresa filmului, care nu s-a ridicat la înălțimea piesei lui Osborne. Dacă, în general, imaginea cinematografică a potențat, prin specificul ei, laturile esențiale ale operelor literare ecranizate de Tony Richardson, se poate vorbi uneori și despre o anumite atenuare a violenței critice, explicabilă poate prin presiunea cinematografului comercial; „Gustul mierii”, de pildă, este curva mai dulce în film decît în textul original, ecranizarea e mai sentimentală. Și „Tom Jones” face, în a doua parte a sa, anumite concesii spectaculosului exterior, în virtutea aceeași presiuni.

Căutările cineastilor grupati în „Free Cinema” nu tind spre înnoiri ostentative de ordin formal, caracteristice uneia dintre reprezentanții „noului val” din cinematografia franceză, ci spre obținerea acelei expresivității artistice capabile să sugereze pregnant adevărul vieții, firescul faptului cotidian, mișcările suferite ale personajelor. Densă, cu o înaltă temperatură dramatică, filmele lor cu caracter social exprimă, uneori violent, nemulțumire, eroii nu răbănuir de minie, însă protestul rămîne îndoebste insuficient de clar ca a adresa, și fără a pune problema unei schimbări. Așa se întîmplă și în „Gustul mierii”, unde condiția precară a existenței eroinei principale este un dat, drama consumindu-se înăuntrul acestei situații de fapt ca într-un cadru definitiv închis. Așa se întîmplă și în „Priveste înapoi cu minie”, unde reacția personajului este mai netă fără a depăși însă fronda, și fără a fi canalizată spre un tel precis. Această reprezentare a unui cuprent cinematografic care — avînd rădăcinile adînc implîntate în realitate și învînt publicul să vadă eroii mai departe decît eroii prezentați pe ecran — s-a impus și este apreciat pretutîndeni.

D. COSTIN

Institutul de arte plastice „Nicolae Gîgoreacu”, Studenti în atelierul de sculptură, pregătind lucrarea de diplomă. Foto: A. Carlojan

Perfecționarea muncii activului de partid

(Urmare din pag. 1)

ivului. De aceste considerente am pornit cînd, stabilind drept obiective de realizare din martie 1966 a comitetului regional — examinarea multilaterală a diferitelor aspecte ale organizării științifice a producției, am angajat încă din ianuarie activul regional la descoperirea și fructificarea marilor posibilități existente în acest domeniu. Repartiții pe colective în uzine și secții, specialiști din cadrul activului studiază căile de ridicare a rolului serviciilor de organizare a producției, măsurile de realizare a unor fluxuri de producție optime, de folosire deplină a capacității și suprafețelor de producție, a timpului de muncă. Puternicul ecou sîrînit în regiune din studiul efectuat în principalele uzine din Brașov, Sibiu, Medias, Rîșnov, vor da posibilitate comitetului regional să adopte cele mai potrivite măsuri pentru o organizare științifică a producției.

În folosirea activului este important să fie detectate și înlăturare o hățărîte orice manifestări de formalism, tendința de a pune pe prim plan latura cantitativă în dauna celei calitative. Mai întîlnim uneori comitete de partid oricînd gata să prezinte liste lungi ale activului, să enumere cite adunări ale activului au fost convocate, dar reușind cu mare greutate să arate ce concluzii practice s-au soldat adu-

re de mașini pentru rezolvarea unor probleme privind concepția constructivă și tehnologică a mașinilor și utilajelor etc.

O constituire similară, organizată în orașul Victoria cu specialiștii din industria chimică, a celorlozei, a scos la iveală noi posibilități de lărgire a gamei de produse, de mărire a randamentului instalațiilor prin aplicarea tehnici și tehnologii moderne, fructificarea operativă a rezultatelor cercetărilor științifice.

Studiul, analizelor reprezintă o latură importantă, totuși numai una din laturile muncii activului; esențial este ca ea să se imbine organic cu organizarea și controlul îndeplinirii hotărîrilor. Lucru firesc, dat fiind că cele mai bune hotărîri nu reprezintă decît o premiză, un punct de pornire. Decisivă pentru soarta fiecărei acțiuni este munca vie pentru înlăturarea măsurilor stabilite.

Noi ne-am convins din proprie experiență de însemnătatea indicației Congresului al IX-lea al P.C.R. privind folosirea grupelor de control alcătuite din activiști și specialiști din cadrul activului de partid.

Desigur, controlul este eficient în măsura în care nu se rezumă la simpla „constatare” a unor stări de lucruri, la „sesizarea” neajunsurilor, ci sprînjă efectiv remedierea lor, îmbunătățirea muncii. Astfel, activul a fost folosit spre a sprînji aplicarea măsurilor stabilite în 1965 de comitetul regional privind realizarea planului de investiții, dezbateră cifrelor de plan în întreprinderi. Noi obișnuim ca, după ce adoptăm anumite măsuri conținîndu-ne cu activul, să folosim în principal la aplicarea lor aceiași oameni care au participat la efectuarea studiilor premergătoare, a investigațiilor pe teren și, în feșul acesta, sînt cel mai în măs-

re de mașini pentru rezolvarea unor probleme privind concepția constructivă și tehnologică a mașinilor și utilajelor etc.

O constituire similară, organizată în orașul Victoria cu specialiștii din industria chimică, a celorlozei, a scos la iveală noi posibilități de lărgire a gamei de produse, de mărire a randamentului instalațiilor prin aplicarea tehnici și tehnologii moderne, fructificarea operativă a rezultatelor cercetărilor științifice.

Studiul, analizelor reprezintă o latură importantă, totuși numai una din laturile muncii activului; esențial este ca ea să se imbine organic cu organizarea și controlul îndeplinirii hotărîrilor. Lucru firesc, dat fiind că cele mai bune hotărîri nu reprezintă decît o premiză, un punct de pornire. Decisivă pentru soarta fiecărei acțiuni este munca vie pentru înlăturarea măsurilor stabilite.

Noi ne-am convins din proprie experiență de însemnătatea indicației Congresului al IX-lea al P.C.R. privind folosirea grupelor de control alcătuite din activiști și specialiști din cadrul activului de partid.

Desigur, controlul este eficient în măsura în care nu se rezumă la simpla „constatare” a unor stări de lucruri, la „sesizarea” neajunsurilor, ci sprînjă efectiv remedierea lor, îmbunătățirea muncii. Astfel, activul a fost folosit spre a sprînji aplicarea măsurilor stabilite în 1965 de comitetul regional privind realizarea planului de investiții, dezbateră cifrelor de plan în întreprinderi. Noi obișnuim ca, după ce adoptăm anumite măsuri conținîndu-ne cu activul, să folosim în principal la aplicarea lor aceiași oameni care au participat la efectuarea studiilor premergătoare, a investigațiilor pe teren și, în feșul acesta, sînt cel mai în măs-

re să dea un ajutor calificat. Tocmai o asemenea îndrumare competentă la fața locului, în organizarea de bază, de către activul de partid a contribuții în 1965 la depășirea sarcinilor de plan pe ansamblul regiunii la producția globală și marfă, la prețul de cost și beneficii.

Între continuitate și stil „sezonier”

Caracteristic muncii noastre cu activul de partid este folosirea lui permanentă. Ceea ce dă conținut, eficacitate muncii cu activul este antrenarea lui sistematică la principalele acțiuni întreprinse de organizații și organizările de partid în organizarea muncii, selecția așimulelor și lotizarea acestora, asigurarea bazei furajare.

Activul de partid constituie principala resursă de cadre pentru organele de partid, de stat și economice, ca și pentru organizațiile de masă. Este o resursă nepuizabilă, dar o resursă potențială; valorificarea ei depinde de priceperea de a munci cu cadrele, de a ști să descoperi calitățile și aptitudinile fiecăruia, al ajută să le dezvolte și al repartiza acolo unde acestea își găsesc cel mai larg cîmp de afirmare. Stilul administrativ, manifestările de subiectivism sau repartizarea cadrelor la întîmplare frînează procesul de creștere a acestora. Folosind cu pricepere activul de partid, Comitetele orașenești P.C.R. Brașov, Sibiu, Medias, Comitetele raionale Agnita, Sighișoara au promovat cadre cu o mai bună pregătire politică și profesională, cu inițiativă.

Experiența dovedește în mod convingător că munca cu activul — stabilirea componenței, lărgirea sa continuă, repartizarea și folosirea judicioasă, instruirea — nu reprezintă un scop în sine, ci mijlocul de a asigura perfecționarea întregii activități de partid. Tocmai în această direcție este hotărît Comitetul regional P.C.R. Brașov să-și orienteze eforturile, folosind și îndrumînd activul astfel încît să determine creșterea continuă a aportului său la realizarea obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea al partidului.

TEATRE

- Filarmonica de stat „G. Enescu” (la Ateneul Republicii Socialiste România): Concert simfonic. Dirijor MIRCEA BASARAB — 20.
Sala Palatului Republicii: VOINCEȘTE, MĂI PLĂCĂI (spectacol prezentat de Teatrul „Barbu Dălarvanca”) — 19.30.
Teatrul de operă și balet: MADAME BUTTERFLY — 19.30.
Teatrul de stat de operă: VĂDUVA VEȘTE — 19.30.
Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): VEDERE DE PE POD — 17; 20, (sala Studio): TEAZURUL LUI JUSTINIEN — 16, PĂTIMA ROSIE — 19.30.
Teatrul de Comedie: INSULA — 20.
Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchitu Măgureanu nr. 1): OPERA DE TREI PARALE — 19.30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): SEINTUL MITICĂ BLAJINU — 15, DRAGA MINCINOSULE — 19.30.
Teatrul „C. I. Noțaru”: SCAUNELE — 16, OMUL CARE ȘI-A PIERDUT OMBRELA — 19.30.
Teatrul „Barbu Dălarvanca”: A RICULUI DE LA DOPUL PERFECT — 20.
Teatrul Mic: DOI PE UN BALANSOAR — 15.30, AMOĂOR — 19.30.
Teatrul „Ion Creangă”: UN VIS VEȘTE — 15.30, BUNĂ DIMINEAȚA, MÎINE — 19.30.
Teatrul evreiesc de stat: PETITŌAREA — 20.
Studioul cinematografic de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”: N-A FOST ÎN ZĂDAR — 20, „Tăndărică” (sala din Calea Victoriei): MINA CU CINCI DEGETE — 20, (sala din Academiilor): OCEȘELI ȘI BALĂŌARA — 10; 17.
Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): REVISTA DRAGOSTEI — 23.00, (sala Victoria): OMUL ZAPEZILOR — 20.
Ansamblul artistic al C.C.S.: PE TREPTE DE LUMINĂ — 20.
Cercul de stat: SPECTACOL PREZENTAT DE CIRCUL MARE DIN MOSCOVA — 19.30.

TELEVIZIUNE

- 09.00 — Televiziunea de seară
19.15 — Pentru copii: filmul „Poveste cu jucării” și Intîlnire muzicală cu Daniela și Aschilă — 20.00 — Tele-enciclopedie — 21.00 — Montajul folcloric VIERI DE BUCURIE — 21.30 — Film: SFINTUL — 22.20 — Emisiunea muzicală „AICI, BUCUREȘTI...” — 22.50 — Televiziunea de noapte. Sport, Buletinul meteorologic — 23.00. Festivalul de muzică ușoară „MARELE PREMIU AL EUROVIZIUNII” (Transmisune de la Luxemburg).

CINEMATOGRAFE

- A FOST CINDVA HOT — cinematoscop: Patria (completare Rășinari) — 9; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15.
TOM JONES: Gloria (completare Vizita conducătorilor partid de stat în regiunea Banat) — 9.30; 12.15; 15; 17.45; 20.30, Aurora — 9.30; 12.15; 15.30; 18.15; 21, București — 9.15; 12; 15.30; 18.15; 21, Tomis — 9.30; 12.15; 15; 17.45; 20.30. (In ultimile două cinematografe completarea Sărbătorilor Unitii Principatelor Române).
ANI CLOCOTITORI: Republica (completare Politeia) — 9; 11.30; 14; 16.30; 19; 21.30.
HOTUL DIN BAGDAD: Cinematca — 10; 12; 14.
GUSTUL MIERII: Lucașfar (completare Elemente) — 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45, Bucurej — 10; 12; 14; 16.30; 18.15; 20.30.
FATA DIN JUNGLĂ: Modern — 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21.
ÎN PUSTIUL PATAGONIEN: Capitolo — 9.30; 11.30; 13.30; 16; 18.15; 20.30.
WINNETOU — cinematoscop (seria a II-a): Festival (completare Cronică la un miracol) — 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.30; 21, Grivina (completare Sărbătorile Unitii Principatelor Române) — 9.15; 11.30; 13.45; 16.15; 18.45; 21.15, Lira (completare Cînd soția e plecată) — 10; 12; 15; 17; 19; 21, Clubul Uzinelor Republica (completare Arme ale cunoașterii) — 14; 16.15; 18.30; 20.45.
VIZITA — cinematoscop: Victoria — 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.45; 21, Buzești — 10; 12.15; 16; 18.15; 20.30, Poplar — 10.30; 16; 18.15; 20.30.
CINE ESTI DUMNEAȚA, DOMNULIE SERGE? — cinematoscop: Lumina — 9.30; 12.15; 15; 17.45; 20.30.
AUTORIZAȚIA DE CASĂTORIE: Union (completare O grădină a artei) — 15; 17; 19; 21, Rahova (completare Sculptorii și timpul) — 16; 18.15; 20.30.
PROGRAM PENTRU COPII: Doina — 10.
DUMNICA LA ORA 6: Doina (completare Intîlnire cu frumosul) — 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30.
COMOARA SUBTERANĂ — ÎN COSMOS — TREPTE SPRE LUMINĂ — NUNȚA TĂRĂNEASCĂ: Timpuiri — 9.30; 11.30; 13.45; 16.15; 18.45; 21.
DEPĂȘIREA: Gulești (completare Gara) — 10.30; 15.30; 18; 20.30, Feroviar (completare Și acum... puțină gimnastică) — 9; 11.15; 13.45; 16.15; 18.45; 21, în continuare.
SASA: Înfrîntare între popoare (completare Mărturie timpului) — 13.45; 15.45; 18; 20.15, Munca (completare O vinătoare neobișnuită) — 14.30; 16.30; 18.30; 20.30.
PROCESUL ALB — cinematoscop: Excelsior — 9.45; 12.15; 15; 17.45; 20.30, Melodia — 10; 12.30; 15.30; 18; 20.30.
PINGUINUL: Dacia (completare Rosa și negru) — 9.30—14 în continuare; 16.15; 18.30; 20.45, Cîmpul (completare Redăți-ne viața) — 15.30; 18; 20.30, Pacea (completare Umbra timpului) — 16; 18; 20.
TRAGETI ÎN STANISLAS I: Unire — 11; 16; 18.15; 20.30, Cotroceni — 16; 18.15; 20.30.
DUMNICA LA NEW YORK: Vitan (completare Adam și Eva în Fiat lux) — 11; 13; 16; 18.15; 20.30.
CRIMINALUL ÎN VACANȚĂ — cinematoscop: Morita (completare Nomazii) — cinematoscop — 9.45; 12; 14; 16.15; 18.30; 20.45, Floarea (completare Adam și Eva în Fiat lux) — 9; 12; 14; 16; 18; 20.30.
CALEA VICTORIEI SAU CHEIA VISURILOR: Arta — 10; 12.30; 15; 17.30; 20, Flamura — 10; 12; 14; 16; 18; 20.
OLD SHATTERHAND — cinematoscop: Meșterul — 11; 15.30; 18; 20.30.
PROCESUL DE LA NURNBERG — ambele seri: Vitorul — 15; 19.
ÎNVĂȚĂTORUL DIN VIGEVANO: Progresul (completare Nimic despre Arhimede) — 15.30; 18; 20.30.
ȘAH LA REGE: Ferentari (completare Adam și Eva în Fiat lux) — 15; 17; 19; 21.
ATA LUI BUBE: Cosmos — 16; 18; 20.

ȘTIINȚELE BIOLOGICE

În confruntare directă cu viața

ESTE NECESAR SĂ SE DEZVOLTE LATURA PRACTICĂ A ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR DE BIOLOGIE

In epoca noastră, științele biologice, alături de alte științe ale naturii, înregistrează progrese însemnate și rapide în toate domeniile. Metode din ce în ce mai perfecționate, mai precise, permit pătrunderea tot mai adâncă în tainele structurii, organizării, funcționării și evoluției materiei vii. Aceste progrese duc la cunoașterea profundă a legilor fundamentale ale vieții și deschid, totodată, vaste orizonturi pentru abordarea și rezolvarea a numeroase probleme de mare însemnătate practică în domeniul geneticii moleculare, fiziologiei vegetale, microbiologiei etc.

Prof. dr. docent Nicolae BOTNARIUC
decanul Facultății de biologie-București

Prof. dr. docent Nicolae Botnariuc, la restrângerea posibilităților de valorificare ulterioară a pregătirii lor. Examinând situația acestor probleme pe plan internațional constatăm că în numeroase universități din lume există patru secții de bază: fiziologia animalelor, a plantelor, botanica și zoologia. În învățământul nostru biologic superior secțiile sunt pînă în prezent altele profilate: la Facultatea de Biologie din București, de pildă, sînt trei secții — botanica, zoologia și protecția plantelor. Creșterea acestor profiluri a pregătirii absolvenților noștri este prea săracă, unilaterală și nu corespunde tendințelor actuale de dezvoltare a științelor biologice și exigențelor practice pe care le ridică astăzi economia națională în fața unui specialist din domeniul biologic.

Pe de altă parte, deși în cadrul acestor secții se predau un sir de discipline cu caracter experimental (ramuri ale fiziologiei, ecologiei etc.), totuși facultatea apare profilată în direcția dezvoltării disciplinelor cu caracter preponderent descriptiv. De aceea, sotiim ca o necesitate stringentă, pentru o orientare mai judicioasă a învățămîntului superior de biologie, să se înființeze încă două secții de specialitate — secția de fiziologie animală și de fiziologie a plantelor — prin care învățămîntul s-ar profila mai corect în direcția disciplinelor experimentale și ar rezolva, credem, în mod satisfăcător, imbinarea celor două domenii mari de activitate a absolvenților — învățămîntul de cultură generală și munca de cercetare.

Majoritatea absolvenților noștri merg ca profesori în învățămîntul mediu. Specializarea în una din cele patru secții menționate ar oferi tînărului profesor posibilitatea să perfecționeze pregătirea elevilor, să organizeze un laborator etc. Pe de altă parte, o asemenea specializare, avînd un caracter preponderent experimental, ar crea condiții mai bune de dezvoltare tinerilor absolvenți în munca de cercetare care, după cum se știe, se caracterizează în ultima vreme mai ales prin dezvoltarea rapidă a domeniilor experimentale.

Dacă pînă în prezent, relativ puțini absolvenți biologi activează în munca de cercetare, aceasta se explică în bună măsură prin faptul că cerințele învățămîntului mediu, în plină dezvoltare, reclamă un mare număr de biologi, astfel încît un mic procent rămîne disponibil pentru cercetare. Dar există încă și alte cauze, între care o anumită lipsă de interes pentru atragerea biologiei la activitățile de cercetare cu caracter aplicativ. Se preferă de multe ori practicienii care să se ocupe de soluționarea a diferite probleme, cîteodată de interes minor, secundar. În multe institute de cercetare ale Academiei sau departamentale, în stațiunile experimentale cu profil agricol, silvic sau sanitar, zootehnic etc., activitățile de cercetare sînt făcute de cadre cu alt profil de bază. Așa se în-

tmplă, de pildă, la Institutul central de cercetări agricole, unde biologii ar putea să aducă o contribuție substanțială și utilă la rezolvarea diverselor probleme care preocupă institutul.

Cadrele didactice din învățămîntul superior de biologie depun eforturi sustinute pentru ridicarea nivelului pregătirii și pentru modernizarea conținutului, formelor și metodelor de predare. Uneori, însă, mergîndu-se prea departe, se ajunge la supra-solicitarea studenților, la accentuarea a ceea ce am putea denumi caracterul scolastic al învățămîntului, în detrimentul formării și educării gândirii științifice a studenților. Acesta se referă mai ales la disciplinele cu caracter preponderent descriptiv.

În acest sens, mai trebuie depuse eforturi spre găsirea celei mai potrivite imbinări între cerințele de instruire și necesitățile de educare. Îmbunătățirea

CERCETAREA BIOLOGICĂ ȘI NEVOILE ECONOMIEI NAȚIONALE

Cercetarea științifică din domeniul biologiei are, în țara noastră, o îndelungată și renumită tradiție. Totuși, deși o dezvoltare a ei pe front larg, cu o bază materială adecvată, nu se poate vorbi decît în ultimele două decenii. Disciplinele în care au existat tradiții puternice — cum ar fi speologia (E. Racoviță), hidrobiologia (Gr. Antipa), fiziologia vegetală (E. Teodorescu), fitopatologia (Tr. Săveulescu), agrotehnica (G. Ionescu-Sișești), silvohorticultura (M. Drăcea) ș.a. — au ajuns la rezultate apreciate și pe plan internațional. Altele au început să se afirme ca nuclee de școli: fiziologia animală, microbiologia, entomologia, selecția și ameliorarea plantelor, ampelografia, pomologia, fiziologia, biologia forestieră, fiziologia silvocoologică, anatomia și patologia animalelor domestice etc.

Prof. dr. docent Ion POPESCU-ZELETTIN
membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România

le de mare productivitate ș.a.

Există totuși deficiențe în domeniul ca ecologia, fiziologia și biomatematika — ramuri care pot aduce substanțiale contribuții în acțiunea de sporire a producției vegetale și animale.

Un alt gen de rămîniți în urmă s-a manifestat indirect sub forma nevalorificării integrale a capacității de cercetare a oamnelor de știință. Din lipsa unui organ de coordonare și de îndrumare a activității științifice pe plan național, cadrele didactice cu profil biologic din învățămîntul superior nu au avut în unele cazuri condiții adecvate pentru a presta o activitate științifi-

ca pedologi, dendrologi, ecologi, silvo-technici, iar mîntrea producției pînă la acești mîntrești pe pedologi, geobotanici, patologi și zootehnicieni. Enumerările sînt exemplificative, căci, de fapt, nu există disciplină biologică care, într-o formă sau alta, să nu fie vizată de acțiunile înscrise în agenda obiectivelor cincinalului.

Eficiența muncii științifice depinde de modul în care sînt abordate cu pondere corespunzătoare toate aspectele de cercetare, de evitarea supraunerilor și paralelismelor inutile, de asigurarea mijloacelor materiale, de specializarea cadrelor și de crearea unui climat științific favorabil dezvoltării necooperabile a cercetării.

Creșterea contribuției științelor biologice la soluționarea diferitelor probleme ale dezvoltării economice, la îndeplinirea unor importante obiective ale planului cincinal impun schimburi de vederi, dezbateri și in-

STAȚIUNILE EXPERIMENTALE — VERIGĂ DE LEGĂTURĂ ÎNTRE ȘTIINȚĂ ȘI PRODUCȚIE

Succesele pe care le-a înregistrat biologia contemporană sînt inseparabile asociate de introducerea experimentului ca metodă principală de cercetare a structurilor și proceselor vitale. Dacă inițial biologia avea la bază cercetările observaționale și descrierea sistematică a fenomenelor vieții, în principal la nivel macroscopic, treptat, în special începînd din a doua jumătate a secolului XIX, observația este subordonată experimentului, care permite o analiză și cunoașterea riguroasă științifică a celor mai complexe structuri și procese specifice lumii vii, la nivel macro, micro și submicroscopic.

Este un adevăr aproape axiomatic că investigațiile în biologia modernă se bazează pe un complex de metode, armonios imbinat în scopul cunoașterii proceselor fundamentale ale organismelor vii. Metoda experimentală, de exemplu, condițio-

Dr. Maria CALOIANU-IORDACHEL
cercetătoare principală la Institutul de biologie „Traian Săveulescu”

experimentale corespunzătoare apare astfel nu ca o problemă de ordin tehnic, ci ca o verigă de legătură între cercetare și practică, între știință și producție.

Pentru desfășurarea cercetărilor experimentale de biologie aplicată din țara noastră s-au înființat și dezvoltat numeroase stațiuni care, în general, aparțin însă institutelor departamentale. Numai Institutul central de cercetări agricole, Institutul de cercetări hortiviticole și Institutul de cercetări forestiere posedă circa 60 asemenea stațiuni. Cadrele din învățămîntul superior au la rîndul lor la dispoziție stațiunile de la Agigea, Sinaia, Brăila etc., care deși sînt prezent cu o insuficiență de dotare tehnică, constituie baze experimentale cu mari posibilități de dezvoltare.

Pentru aceasta este însă necesar să învingem anumite rămîniți în urmă — mai ales în genetică, în citologia vegetală și animală; în studiul microorganismelor din sol și apă etc. Nu întotdeauna în cercetările noastre experimentale pe teren și în laborator ocupă locul central — cerut de direcția contemporană de dezvoltare a cercetării biologice. Observația și aspectul descriptiv au încă o pondere mare în raport cu experimentalul. Datorită unor interpretări rigide, dogmatice, anumitor ramuri importante ale biologiei contemporane, ca ecologia, genetica, fiziologia etc., nu li s-a asigurat atenția cuvenită, fapt care s-a resimțit și se resimte încă în pregătirea cadrelor de cercetare. De asemenea, gruparea tuturor specialităților biologice în cadrul unui singur institut nu permite specializarea, atât de necesară pentru abordarea complexă a multor probleme teoretice și practice ale biologiei. În unele țări, disciplinele științifice ca morfologia animală, ecologia, genetica, fiziologia — care la noi sînt studiate într-un cadru limitat — formează obiectul unor institute de sine stătătoare. Ar fi util să se reflecteze asupra unei asemenea probleme ca profilare, într-o primă fază, a institutelor de biologie ale Academiei Republicii Socialiste România măcar pe două direcții de cercetare — biologie vegetală și biologie animală.

● SARCINILE CINCINALULUI SOLICITĂ O MAI VIE PREZENTĂ A BIOLOGILOR ● ÎNVĂȚĂMÎNTUL SĂ ȚINA PASUL CU PROGRESUL BIOLOGIEI MODERNE ● SECȚII DE SPECIALIZARE CU PROFIL BINE DETERMINAT ÎN FACULTĂȚI ● ROLUL MULTIPLU AL STAȚIUNILOR EXPERIMENTALE

conținutul cursurilor, sporirea ponderii lucrărilor practice, unele studenții vin în contact direct cu problemele de cercetare, cu metodele de laborator, unde deprind gîndirea experimentală, au o însemnătate primordială în soluționarea problemelor aplicative.

Pe linia ridicării nivelului de pregătire în învățămîntul superior biologic se înscrie și efectuarea de către studenți a practicii de vară în producție, în cadrul căreia tinerii biologi verifică nemijlocit cele învățate la cursuri și laboratoare, cunosc problemele reale ale producției, adună personal materialul necesar întocmirii lucrării de diplomă — prima lucrare științifică a studentului. Credem însă că practiciile studențesci trebuie să se acorde o importanță mai mare. În această direcție, sotiim că practica actuală efectuată doar de cei din anul II și din anul IV este insuficientă și că este necesară introducerea practicii de vară și pentru studenții care termină anul I. În timpul acesteia ei ar deprinde metodele de colectare, conservare și determinare a materialului zoologic și botanic.

Desigur, soluțiile propuse pentru îmbunătățirea pregătirii absolvenților, punînd accent mai ales pe dezvoltarea lucrărilor experimentale, a muncii de laborator, de teren, trebuie să se sprijine și pe o bază materială corespunzătoare. Dezvoltarea științelor experimentale se poate face pe baza unei tehnici adecvate, din ce în ce mai perfecționate. Trebuie depuse eforturi în acest sens, pentru ca absolvenții noștri biologi să facă față cu cinste cerințelor actuale ale științelor biologice din țara noastră.

variat număr de probleme. Cercetarea biologică — fundamentală și aplicativă — a contribuit la eforturile generale depuse pentru rezolvarea cerințelor economiei naționale în sectorul producției vegetale și animale. Cum era și firesc, dar fiind nivelul redus și fragmentat al cercetărilor anterioare, accentul s-a pus — într-o primă etapă — pe cunoașterea cadrului natural și a potențialului său bioproductiv: flora și fauna naturală, bolile și dăunătorii, arealografia tipurilor de sol, plante și metode de cultură, baza furajeră, rasa de animale. Prin cercetările desfășurate de unitățile Academiei, institute departamentale și cadre didactice din învățămîntul superior s-a acumulat un vast material faptic cristalizat în studii, comunicări și un număr apreciazabil de sinteze — monografii, tratate, manuale, îndrumătoare și hărți — pe baza cărora s-a dezvoltat cercetarea aplicativă și care au afirmat prestigios știința românească peste hotare.

Cu precădere, într-o a doua etapă, cînd institutele departamentale mai larg încadrat și dotate au putut să cuprindă competent și multilateral sarcinile ca le reveneau, cercetarea aplicativă a luat o dezvoltare mai pregnantă, pe linia progresului tehnic în agricultură, silvicultură și zootehnie. Merită a fi menționate ca realizări deosebite: contribuția la dezvoltarea culturilor agricole, la creșterea și răspîndirea surselor de mare productivitate și mai ales a hibridurilor duble de porumb autohton, la stabilirea de măsuri a groțelnic diferentiate, la metode și mijloace de combatere a dăunătorilor, formule de împănare, metode de amenajare, selecția și extinderea culturilor de plopi euramericani, introducerea raselor de anima-

le de mare productivitate ș.a.

Există totuși deficiențe în domeniul ca ecologia, fiziologia și biomatematika — ramuri care pot aduce substanțiale contribuții în acțiunea de sporire a producției vegetale și animale.

Un alt gen de rămîniți în urmă s-a manifestat indirect sub forma nevalorificării integrale a capacității de cercetare a oamnelor de știință. Din lipsa unui organ de coordonare și de îndrumare a activității științifice pe plan național, cadrele didactice cu profil biologic din învățămîntul superior nu au avut în unele cazuri condiții adecvate pentru a presta o activitate științifi-

ca corespunzătoare pregătirii lor. După părerea mea, anumite cadre ar putea să devină mici, dar puternice „centre” de cercetare. Pentru aceasta, facultățile, unitățile cu profil biologic ale Academiei și în primul rînd Institutul de biologie trebuie să valorifice mai bine bazele experimentale existente. Mai mult ca oricînd, în biologie cercetarea fundamentală și cea aplicativă se intercondiționează, una neputînd progresa fără cealaltă. Orice linie de demarcație între ele ar rămîni artificială pentru că ceea ce hotărăște caracterul cercetării este rezultatul ei. Aceasta, mai ales, atunci cînd cercetarea este chemată să rezolve probleme noi de importanță economică. Investigațiile biologice, ale căror rezultate contribuie, direct sau indirect, la sporirea producției vegetale și animale, trebuie să li se acorde în continuare o deosebită atenție.

În cincinal, oamnelor de știință li revine sarcina de a contribui la rezolvarea nenumăratelor aspecte de cercetare pe care le implică creșterea la bun sfîrșit a acțiunilor prevăzute în scopul sporirii producției vegetale și animale. Astfel, chimizarea agriculturii solicită pe fiziologi, pedologi și agrotehnicieni; creșterea de soluri noi de plante și rase de animale mai productive implică colaborarea geneticienilor și amelioratorilor; extinderea irigațiilor și descălcările antrenează nu numai pe hidrologi, hidroamelioratori, ci și pe pedologi, ecologi și agrotehnicieni; punerea în valoare a terenurilor în pantă și a celor degradate necesită aportul pedologilor, pomologilor, ampelografilor și silviculturii; extinderea speciilor forestiere, repede crescătoare, cere colaborarea in-

flinții între cadrele cu profil biologic, cit și între acestea și cei ce lucrează nemijlocit în sectoarele practice, în producția materială.

În viața științifică modernă, conferințele de opinii și conferințele, simpozioane și simpozioane sînt stimulatoare indispensabile. Cu cit acestea sînt mai rare, cu alți orientare, informarea și impulsul sînt mai slabe și apar sau se accentuează rămîniți în urmă. Deși în unele domenii ale biologiei asemenea confruntări au loc cu destulă regularitate, în altele ele sînt foarte rare.

Un plan coordonat urmînd organizarea unor astfel de manifestări în toate domeniile biologice și, în primul rînd, în ramurile cu direcție aplicativă ar stimula activitatea științifică din țara noastră.

Un alt aspect este acela al raportului optim între numărul cercetătorilor și personalului ajutător din laboratoare. Evident, acest raport poate varia în funcție de natura cercetărilor. După părerea mea, în biologie acest raport ar trebui să fie pe Institutul de cel puțin 1/1, scutindu-se astfel cercetătorii de efectuarea unor munci necalificate.

În îndeplinirea marilor sarcini care revin biologiei din țara noastră, o mare însemnătate are creșterea Institutului Național al Cercetării Științifice, care va elabora direcțiile de orientare și programul unitar de cercetare științifică și de pregătire a cadrelor, asigurînd astfel coordonarea activității științifice și în domeniul biologiei. Acest fapt va asigura condiții superioare pentru ca, aducînd o contribuție majoră la rezolvarea cerințelor producției, știința biologică românească să participe activ la progresul continuu al economiei noastre naționale.

nează progresul cercetărilor fundamentale și aplicative, ocupînd un loc primordial în rezolvarea problemelor cardinale ale biologiei contemporane. Experimentul în biologie a atins un asemenea stadiu, încît cunoștințele căpătate pot fi riguros verificate și demonstrate, căpătînd o aplicabilitate teoretică și practică efectivă. Folosirea metodei experimentale are o importanță determinantă în transformarea biologiei dintr-o știință abstractă într-o știință exactă.

Toate acestea învederează însemnătatea, esențială pentru cercetătorii biologi, a existenței și a nivelului bazei experimentale, concretizată în laboratoare moderne, bine utilitate, centre, stațiuni specializate, zone naturale, puncte de cercetare etc. Practic, aceasta condiționează nemijlocit nivelul cercetării științifice fundamentale și aplicative, contribuția biologiei la dezvoltarea agriculturii, zootehniei, silviculturii, pisciculturii, medicinei etc.

Stațiunile experimentale ca cele de la Giș-sur-Yvette sau Nogent-sur-Marne (Franța), stațiunile de biologie marină de la Veneția sau de patologia plantelor de la Kent (Anglia), s-au dezvoltat de fapt pe linia unor institute de cercetare. Unele probleme sau unele din anumite țări posedă propriile lor stațiuni experimentale. Datorită unei legături strînsă dintre teorie și practică, în asemenea stațiuni a fost posibilă stabilirea calității morfologice și biochimice diferitelor macro și microstructuri celulare, s-au descoperit fermenti ce dau patte la sintezele ADN etc. Problema bazei materiale, a stațiunilor

de cercetare și aplicative, ocupînd un loc primordial în rezolvarea problemelor cardinale ale biologiei contemporane. Experimentul în biologie a atins un asemenea stadiu, încît cunoștințele căpătate pot fi riguros verificate și demonstrate, căpătînd o aplicabilitate teoretică și practică efectivă. Folosirea metodei experimentale are o importanță determinantă în transformarea biologiei dintr-o știință abstractă într-o știință exactă.

Toate acestea învederează însemnătatea, esențială pentru cercetătorii biologi, a existenței și a nivelului bazei experimentale, concretizată în laboratoare moderne, bine utilitate, centre, stațiuni specializate, zone naturale, puncte de cercetare etc. Practic, aceasta condiționează nemijlocit nivelul cercetării științifice fundamentale și aplicative, contribuția biologiei la dezvoltarea agriculturii, zootehniei, silviculturii, pisciculturii, medicinei etc.

Stațiunile experimentale ca cele de la Giș-sur-Yvette sau Nogent-sur-Marne (Franța), stațiunile de biologie marină de la Veneția sau de patologia plantelor de la Kent (Anglia), s-au dezvoltat de fapt pe linia unor institute de cercetare. Unele probleme sau unele din anumite țări posedă propriile lor stațiuni experimentale. Datorită unei legături strînsă dintre teorie și practică, în asemenea stațiuni a fost posibilă stabilirea calității morfologice și biochimice diferitelor macro și microstructuri celulare, s-au descoperit fermenti ce dau patte la sintezele ADN etc. Problema bazei materiale, a stațiunilor

de cercetare și aplicative, ocupînd un loc primordial în rezolvarea problemelor cardinale ale biologiei contemporane. Experimentul în biologie a atins un asemenea stadiu, încît cunoștințele căpătate pot fi riguros verificate și demonstrate, căpătînd o aplicabilitate teoretică și practică efectivă. Folosirea metodei experimentale are o importanță determinantă în transformarea biologiei dintr-o știință abstractă într-o știință exactă.

Toate acestea învederează însemnătatea, esențială pentru cercetătorii biologi, a existenței și a nivelului bazei experimentale, concretizată în laboratoare moderne, bine utilitate, centre, stațiuni specializate, zone naturale, puncte de cercetare etc. Practic, aceasta condiționează nemijlocit nivelul cercetării științifice fundamentale și aplicative, contribuția biologiei la dezvoltarea agriculturii, zootehniei, silviculturii, pisciculturii, medicinei etc.

de Nicuță TANASE

EU, INDIVID — EU, SOCIETATE

Totul pentru Eva

ANCHETĂ SOCIALĂ de George-Radu CHIROVICI

Cine ești, dumneata, cititorule? O singură întrebare, cu o mulțime de răspunsuri. Pentru aproape fiecare alt om, ești altcineva. Ești soț, funcționar, cumpărător, pieton, spectator, vecin, călător și cite altele. Ca să fixăm o calitate umană avem nevoie, în chip necesar, de o recunoaștere. Numai așa, în interacțiune, putem defini o individualitate. Atăta în mod elementar, adică numind numai raportul dintre ea și o altă individualitate sau o colectivitate, cit și mai departe, adică analizând comportarea sa în interacțiune și raportându-o la un sistem de valori. În primul și în ultimă instanță, societatea este cea care fixează un individ, pentru că ea se constituie și ca suma interacțiunilor dintre oameni care o alcătuiesc.

Iar măsurile cu care ea judecă sînt și ele diferite. Am să ilustrez cu primul exemplu care îmi vine sub conștient, un exemplu mai mult decît banal, minor dacă vreți, pe terenul de sport pot apărea fără număr: în minutele acelea sînt jucător de handbal, să zicem. Înșu nu mă văd ducindu-mă în aceeași tinută ca să depun o cerere la registratura secției financiare. Ce-i este permis jucătorului, nu-i este permis contribuabilului — parafrazînd, în glumă, o vorbă veche.

X își poate îngădui să fie arțagos ca soț, dar dacă X, inspector la S.G.L., sau medic de circumscripție, este grosolan, certăreț în timpul serviciului, atunci lucrurile se schimbă. Mai devreme sau mai tîrziu va fi tras la răspundere. Dacă în viața noastră de fiecare zi putem găsi pentru felurile abateri, mai ușoare sau mai puțin ușoare, o oarecare îngăduință, înțelegere, ștergere, atunci cînd vine vorba despre noi ca exponenți ai societății, stacheta exigenței se ridică brusc. Dacă lucrătorul la care sînt în audiență vorbește răstît cu soția sa, treaba lui și a ei, dar dacă se răsteste la mine, nu mai e treaba lui. Dacă funcționarul de la oficiul de stare civilă poartă o cămașă albă pînă se năclăiește, treaba lui, dar dacă oficiază căsătoria mea îmbrăcat cu ea, nu mai e treaba lui. Și exemplele se pot înmulți la nesfîrșit.

Funcția pe care o exercită în serviciul societății se caracterizează și prin aceea că este o stavilă în calea unor trăsături temperamentale, de caracter etc., trăsături cu o coloratură negativă, și este un stimulator, un mediu prielnic pentru toate datele noastre pozitive. Lucrurile se întîmplă așa ca o consecință directă a concepției care stă la baza activității sociale a fiecărui membru al societății.

tele civile ale cetățeanului. În altă parte, perechile care vin de mină să depună aceluși pentru apropiata căsătorie nu-și pot lua ochii de la făbișă albită cu un metru mai încolo și pe care scrie mare, să se vadă: DIVORȚURI. Deprovincializarea: a-ți gândi munca în instituție, a ști să vezi permanent latura responsabilă a ei, a nu uita că ești înșiși societatea.

Expresia respectului

N-am să dau nici un nume de scriitor, literatură noastră abundă de pasaje care subliniază, concret, rolul agresiv al aparatului de stat burghez-moșieresc. Ce însemna, pentru omul simplu, prefectura, percepția, „plasa”, tribunalul? Locuri unde orice cauză era dinainte pierdută, unde el trebuia să-și scoată pălăria înăci din curte, unde tremura cînd mărunțul zbir local ridica glasul. Statul însemna frică. Instituțiile noastre sînt expresia puterii populare. Ele sînt emanția firească a unei orindniri democratice, punctul de contact al cetățeanului cu statul lui.

Imi permit să observ — o părere pur personală — că nu întotdeauna rolul noului stat este bine înțeles. El înțelege rău lucrătorul de la stat care vorbind cu „tu” crede că „e mai aproape de sufletul omului”; el înțelege rău mariorul care vine amestecat în ședința de judecată; „Am băut și eu o tuică, tovarășe președinte”; el înțelege rău funcționarul care, înregistrînd o hirtie, îi spune petiționarului: „Îți trimit eu vorbă prin copil, nea Costică, ce s-a făcut”; el înțelege rău ofițerul de stare civilă nebarbierat sau neglijenț imbrăcat, funcționarul care scoate din sertar salămulă și-i mîncînd în timpul audienței.

Le lipsește multor instituții din provincie ceea ce se numește „cerul solemn”. Nu e vorba de o altitudine înghețată, de rigiditate, de ridicarea unei bariere între cetățean și instituție, ci pur și simplu de respect.

În destule tribunale din provincie — și din București, de altfel — mi-a fost dat să văd cum sala de ședințe se transformă deoseori într-o încăpere destinată paroc noii scopuri domestice: se discută, în unele e permis fumatul, marior, imprecizii înțră și ies, aprozi săptămîni cu portulul descrii mai înainte strigă puțin numele s.d.m.d. Lipsește, în destule cazuri, atmosfera solemnă care ar trebui să caracterizeze împărțirea dreptății.

Discuții purtate cu judecătoria, procurori, cetățeni duc la concluzia că Ministerul Justiției ar trebui să ia o serie de măsuri care ar avea neabătute efecte pozitive. Este de dorit ca să se utilizeze toate acele mijloace capabile să dea o notă cit mai solemnă activității justiției.

Spiritul civilizației nu are nici o legătură cu distanța care desparte așezarea respectivă de Capitală. El depinde, exclusiv, de măsura în care factorii responsabili sînt el înșiși conștienți de calitățile pe care sînt obligați să le aibă în serviciul statului. Este vorba aici de un drum, drumul circulației respectului: de la cetățean către instituție, de la instituție către cetățean. De fapt, un singur drum, cu o singură rezultantă: respectul pentru societatea noastră.

La nivelul înaltelor îndatoriri sociale

Peregrinările reporterlești m-au dus, de-a lungul anilor, la constatarea că în orașele de provincie există mari resurse neutilizate de „deprovincializare”. Mai explicit: „Orașele unde odinioară nu se întîmpla nimic”, ultimele tirgusoare, au fost atrase, prin forța istoriei, în circuitul prefacerilor socialiste. Birlă, Slatina, Tirgu Jiu înseamnă astăzi rumeni, aluminiu, ciment pentru o țară întregă, ba și pentru alte țări. Saltul în zona mijloacelor de producție a fost însoțit și de unul în zona condițiilor de trai și al spiritualeității locuitorilor.

Ce erai în 1945? Cît ciștigai? — Căram apă pentru o mîncare proastă, un rînd de haine pe an și o pereche de bocanci la doi ani. — Astăzi? — Sînt oțelari și ciștig în fiecare lună cît îmi trebuie ca să asigur familiei un trai omeneș și să-mi iau pe deacșura o carte, să văd un spectacol.

În biografia unui om se află reflectat saltul de la „nimic” la civilizație, salt pe care l-a făcut și orașul în care locuiește. Dar, cum spuneam, există încă multe resurse de deprovincializare. Să ne înțelegem: nimeni nu reproșează orașului Hiridu că n-are teatru de estradă sau bar de noapte. E vorba de spiritul civilizației, de totalitatea eforturilor încununete de succes ca în condițiile materiale date să trăiești la nivelul celor mai exigente norme.

Rîndurile de față vizează un singur aspect al problemei. Sec exprimat, el sună așa: nivelul de prezentare al instituțiilor. Civilizația, în acest caz, se reflectă în primul rînd în stilul de organizare, de gospodărire. Lucrătorii respectivi sînt și măsura saltului de la patriarhal la modern. În provincie, am fost obligat să constat, acest salt este mai puțin înalt, se produce mai lent.

„punct” de este ori bătrîna încearcă să-i spună ceva, „se lasă greu” de parca solicitanta ar fi cerut mai știu eu ce, să-i trimiță cărțile poștale în planeta Marte.

În final, pensionara pleacă bulimădită. Pînă în ziua aceea sute de oameni poate funcționari corecți, cu făcut tot ce le-a stat în putință ca ea să simtă că trăiește într-o societate al cărei prim comandament este grija față de om, să simtă că statul îngrijeste și respectă bătrînii, pe toți și pe fiecare în parte. Și vine un oarecare, lipsit de simțul civilizației, ca să răstoarne într-o jumătate de zi altitudine aleasă a unui lung șir de oameni, manifestată de-a lungul a ani și ani de zile. Nu știu cît de mare este spiritul de discernămint al bătrînii. Poate că a știut să vadă ce era de văzut: un neviucios Dirigințele a greșit de două ori: odată, făcînd un doc de neconviniță, a doua oară utilizînd că el nu este numai Ionescu sau Georgescu ci, în clipa aceea, el era societatea, era reprezentantul ei în fața unui om.

Instituția ca atare și fiecare lucrător al ei sînt expresia firească, imediată a relației dintre cetățean și stat. În funcționarul public, cetățeanul vede statul. Iată de ce, așa cum spuneam, stacheta exigenței este foarte ridicată, mult mai ridicată pentru același om în orele cînd el își îndeplinește obligațiile de serviciu. Or, „patricialitatea”, binecunoscută din literatură, iar pentru cei mai vîrstnici din propria experiență, este piedică intimă cu cea mai mare greutate în procesul despre care vorbeam Cetățeanul Vasilescu devine „nea Costică”. („Ne cunoaștem de 30 de ani”), cravata poate să lipsească („mă vedea în fiecare zi prin curte în halat”), o hirtie poate fi lucrată încet („e vecinul meu, n-o să se supere tocmai el pe mine”), în birou poate să fie nemăturat („e, lasă că n-o fi foc...”). Toate aceste argumente sînt false, ele nu dovedesc decît o neînțelegere a normelor elementare care stau la baza activității lucrătorului dintr-o instituție.

Și comportarea este o măsură a civilizației

Iată un exemplu de nepăsare, cu atât mai săritor în ochi cu cît lucrurile despre care voi vorbi se petrec într-un oraș industrial, un oraș altele bine gospodărit, așezat la umbra Coloanei fără sfîrșit a lui Brăncuși:

Cetățeanul venit cu trenuri la Statul popular rațional Gorj trebuie să treacă întâi printr-o curte care este un depozit de moloz și cărămizi. Ea, mai mult, un depozit de cioburi și hirtii. Pătrunzînd în clădire, el se întreabă dacă nu cumva a greșit. Semele unei activități a constructorilor nu se prea văd, în schimb „urmele” neglijenței lor sînt prezente peste tot. Dacă treburile îl mină la Comitetul pentru cultură și artă, el va pătrunde într-o încăpere unde pereții și lemnăria au fost de curînd vopsite, mobilierul stă în mijlocul camerei, lucrătorii se mișcă plini de grija de a nu se păta de vopsea pe haine, așa cum îl s-a mai întîmplat. Dacă va merge la Secția de sănătate, va trece printr-un coridor unde trînză de noaptea își etalează conținutul. La serviciul de cadre, în încăperea chipurile renovată, apa picură din tavan.

Nu este rostul acestor rînduri să stabilizească viziunea pentru un câștig de peisaj dezolat. O întrebare se impune cu necesitate: este oare posibil ca circa trei sferturi dintr-un oraș, cetățenii unui raion, mergînd la statul popular, să aibă o asemenea priveliște? Să caute birouri care nu stau două zile la rînd în aceeași încăpere? Indiferenți dacă dinși sînt sau nu vinovați, tovarășii din conducerea statului sînt totuși răspunzători pentru actuala stare de lucruri.

În același Tirgu Jiu, la statul popular orășeneș, căsătorile se oficiază într-un cadru adecvat. Este și mai plidău cazul orașului Sibiu unde există o „Casă a căsătorilor”. Vorba culva: „La Sibiu îți vine să te însori numai de dragul oficiului de stare civilă”.

În Oltenița, în schimb, gîșeul de „cășătorii” se află lingă cel de „decese”. Acest „memento mori” demonstrează cel puțin stupidenia din partea celor care răspund de ac-

Eva este fetița mea. Are 15 ani, e în clasa a 8-a, învață mediocru, trece clasa cu note mi-nime, dar soția mea și mama Evei are ambiția ca fata ei să fie fruntașă. A încercat cu medita-toare. N-a dat rezultate. A purces la alte metode. Într-o zi m-am trezit cu baia descomple-tată. Lipseau de pe peretele din stînga doi metri pătrați de falan-ță. Am întrebă-o pe nevastă-mea: — Ce s-a întîmplat? Unde sînt plăcile? — Le-am scos eu. — De ce? — M-am întîmplat alaltăieri cu soția profeso-rului de română al Evei. — Și? — Căuta plăci de falan-ță și nu găsea... Na te supăra, dragul meu, trebuia s-o ajut. E so-ția profesorului de română. La început a re-fuzat, apoi m-a între-bat de preț. Dar am in-sistat, i-am spus că și așa nu ne trebuiau, că le înțeam în pod. — Dar noi nu le în-țeam în pod. — Trebuie să facem ceva pentru Eva. — N-am mai vorbit cu nevastă-mea pînă în momentul cînd am des-coperit că din casă ne lipsește un tablou ori-ginal de Petrescu (il a-veam moștenit). — Unde e tabloul? am țipat eu. — L-am dus la școală. — De ce? — Să le dovedesc to-varășilor din condu-crea liceului că noi, pă-rîntii Evei, ne intere-săm de viitorul fiicei noastre. Dragul meu, nu fi nervos. Trebuie să facem totul pentru Eva. — În felul ăsta? — În hol am descoperit în timpul discuției un ficus de vreo 3 metri cubi. — Cu ficusul ăsta ce mai e? — L-am cumpărat din economii. — Avem noi nevoie de ficus? — Păi nu e pentru noi. Mîine e ziua direc-torului... împuscăm doi tepuri dintr-un foc. În-telegi tu, doi tepuri. It rog pe director să-l în-ț în școală să înfrumuse-țeze holul. Cînd vor trece profesorii pe în-gă el și fi vor citi plăcuța asta gravată... I-a ci-

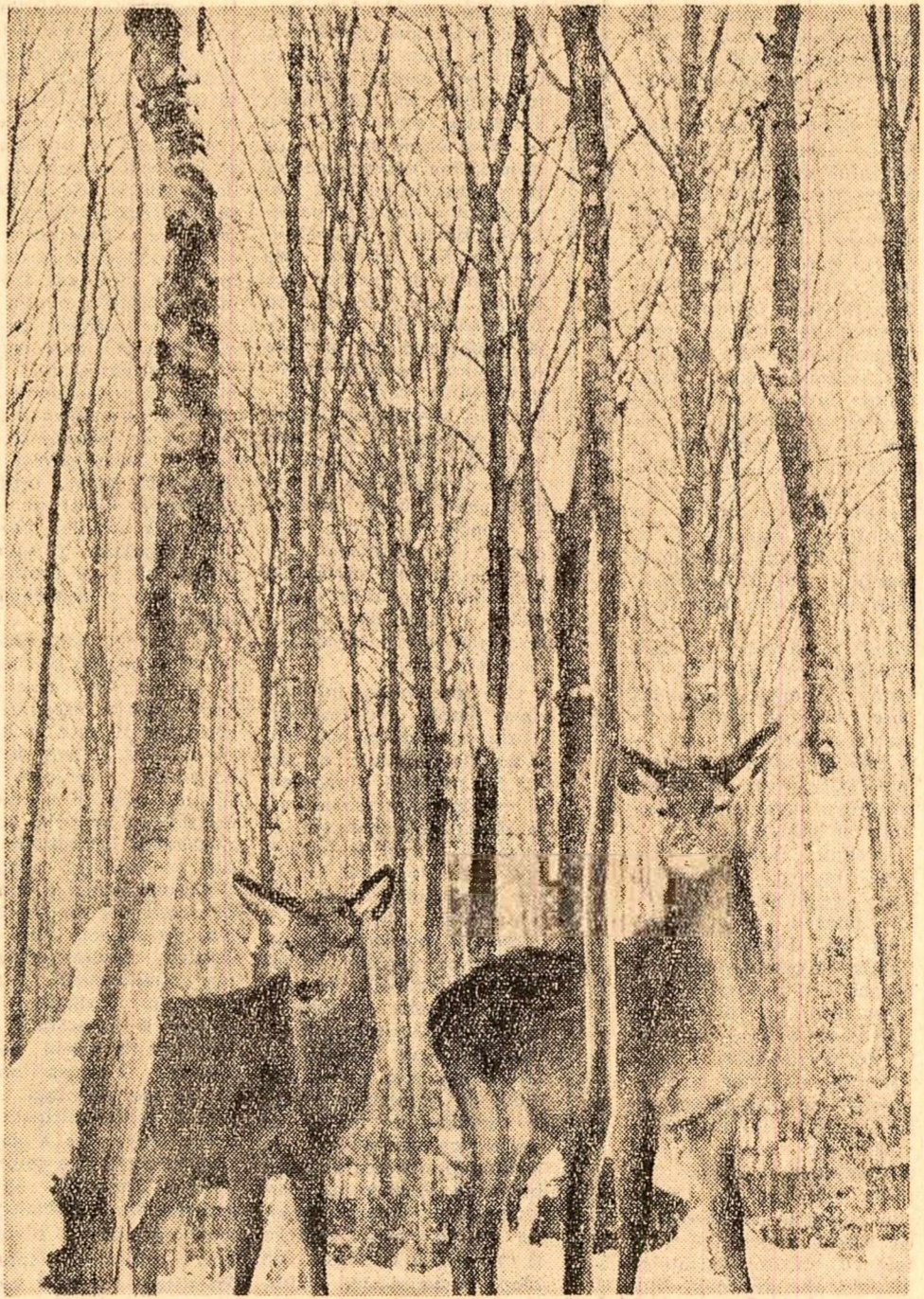
teste plăcuța: „Ficus donat de părinții Evei cu ocazia zilei de naș-tere a scumpului și dragului nostru F. D., director al acestui liceu”. Ce zici? Cînd vor trece profesorii E-vei pe lingă acest ficus, nu se vor bucura? — Ieri, cînd m-am întors de la serviciu, îmi spu-ne nevastă-mea: — Vrei să-mi faci un serviciu? — Ce anume? — Să te urci pe casă. Pe casă? Pentru ce? — Să demontezi an-tena televizorului. — S-o demontez? I — Da. Dirigința Evei a cădat toată săptă-mîna o antenă ca-a noastră și n-a gdsit. M-a întrebă de unde

am cumpărat-o și eu i-am spus că noi avem două. Că ai adus tu două de la Timișoara... Urcă-te te rog pe casă. Vreau să-ți fac o surpriză. I-o duc diseară. — Am plecat de-acasă cu tot singele în cap. S-a urcat nevastă-mea s-o demonteze. De pe acoperiș a strigat spre mine: — Tu nu vrei să faci nimic pentru Eva? — Mi-am ridicat gulerul paltonului și am mers mai departe. Pe drum m-am întîmplat cu Eva. Era posomorâtă. — Ce-i cu tine? — Am luat un patru la română și un cinci la istorie... Săraca nevastă-mea! De ce n-o înțelege ni-meni?

Cum a devenit mamă un autocamion

Vizitam gospodăria a-gricolă de stat Neptun din comuna 23 August-Constanța. La un mo-ment dat văd în fața se-dinului un autocamion pe butuc. Purta numărul de circulație 28 085 Db. De fapt numărul mi-a atras atenția. Cu aceste cifre am ciștigat eu o-dată la loto. — Ce te uita așa la mine? — Intrebarea venea de la autocamionul de pe bu-tuci. Nu i-am dat nici o atenție pentru că de la un timp au devenit ba-nale „poantele” astea din foiletoane. Un foile-tonist vorbește cu un clește de scos cuie, al-tul cu o betonieră, al treilea cu un picior de pian rînit, al patrulea cu o ventuză s.d.m.d. — I-am fostor spatele și mi-am aprins o țigară. — Aproprie-te, vreau să-ți spun ceva. Înșu fustul autocamionului. — Lasă-mă, domnule, în pace să-mi fumez țiga-ră liniștit. — Dacă stai de vorbă cu mine te fac cu o bi-cicletă. — Cum adică mă faci cu o bicicletă? — În scurt timp am să nasc un autocamion nou-nou și două bici-clete. Una țiu-o dau tie. — Am înțeles încotro bați. Vrei să intervin pe lingă proprietarii tăi să te dea mai repede la I.C.M. pentru retopire. Te lauzi, din tine n-o să iasă niciodată un auto-camion nou și două bici-clete. Nu iese nici mă-car un clește patent. — Te înșeli, nici nu mă gîndesc la retopire. Eu nasc în scurtă vre-me un... — Mi-am văzut de-ale mele și în momentul cînd să mă despart de directorul gospodăriei, mi-aduc aminte de dis-cuția de mai sus. Întreb: — Cu autocamionul ăsta ce aveți de gînd? De ce nu-l băgați în-tr-un captor Siemens Martin, că e nebun. — Autocamionul nos-tru nebun? Ne jignii. Îi trebuie o reparare capitală și minuni face. E colosal! Dacă aveți timp, urmăriți-l. Mîine îl remorcăm și-l trimi-tem la Tirgu Mures. — De ce îl trimiteți la Tirgu Mures? — La reparat. — Tocmai acolo, la a-proape o mie de kilo-metri? O întreprindere de reparări auto nu gă-seați mai prin apro-piere? — Acolo au stabilit centralele noastre, cea din Constanța și cea din Capitală. — Povestea asta m-a pa-sionat. Și am urmări-t îndaproape autocamio-nul care s-a lăudat că o să devină mamă. — Așadar, autocamionul 28 085 Db. a traversat țara, a ajuns după zile

și nopți la I.R.A. din Tg. Mures. — Cu ce ocazie pe la noi? I-am întrebă totuși rășii de aici. — Să mă reparăți. — Noi nu reparăm decît autocestere, în-țercerți în altă parte. Autocamionul care a remorcat autocamionul nostru a plecat înapoi la I.R.T.A. Constanța. Fu-seșe angajat numai pen-tru dus, nu și pentru în-trus. Așa că au rămas în Tirgu Mures un auto-camion stricat și un dele-gat care nu mai știe ce să facă. A dat un tele-fo-n la Constanța, i s-a spus să stea de vagele lingă autocamion și în-țere gostat Constanța și centrala din București au început niste convor-biri telefonice fulger. Au fost angajați niste curieri speciali, au fost întrebunțați între Tg. Mures-Constanța și București chiar și niste porumbel călători, aș-ț călători de vechi. — În sfîrșit, după lungi așteptări, delegatul din mașina defectă a primit o denesă: „Îți trans-porți la I.R.A. Cimnina”. S-a așteptat programa-re unui vagon, a fost încercat în el auto-camionul și după alte mul-te peripeții iată-l cle-anonă la I.R.A. Cimni-na. Aici îl așteptau alte bucurii. — Nu reparăm nimic, n-avem programare. Au sunat țar telefo-nele fulger, porumbelii călători țar și-au luat zborul dintr-o comunicare, și, după alte așteptări, I.R.A. Cimnina a băgat în reparare autocamio-nul. — Asta e povestea auto-camionului 28 085 Db. Cum? Vă sînt dator cu o explicație? Care e? A! — Da. Înțeam că înșuț că acest autocamion o să devină mamă. Am exa-gerat. Dumnezeuastră ați crezut? Imi pare rău. Nici Petre Ispirescu n-ar fi făcut să nască un autocamion, dar mite eu... Un adevăr însă există aici. Ascultați-l: cu banii care s-au chel-tuit pentru trambalare și reparare se puteau cumpăra un auto-camion nou-nou și două biciclete. Asta vă garan-țez eu, că am năvit do-sarul autocamionului. — Vă rog să mă în-țrebați ceva. Întreba-ți-mă unde este auto-camionul acum. Tineti-vă bine, că vă spun. După repararea capitală, care a făcut-o I.R.A. Cimnina camionul nostru a intrat din nou în reparații. De data aceasta însă fără cheltuieli. S-a defectat în perioada de garanție. — Părerea mea este că, dacă acest autocamion se ambeionază și se mai așază o dată pe bu-tuci, năște pînă la urmă și un elicopter.

La marginea pădurii

Foto: G. Vințilă

Plecarea vicepreședintelui Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia

Vineri după-amiază a părăsit Capitala Boris Kraiger, vicepreședinte al Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia, care, la invitația prim-vicepreședintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Alexandru Birlădeanu, a făcut o vizită în țara noastră.

La plecarea, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost salutată de Alexandru Birlădeanu, precum și de Emil Drăgănescu și Constantin Scarlat, miniștri, Gheorghe Pele, adjunct al ministrului Afacerilor externe, Aurel Groapă, adjunct al ministrului Industriei chimice.

Au fost prezenți Iakša Petric, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București, și membrii ambasadei.

Cu prilejul vizitei în țara noastră a vicepreședintelui Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia, Boris Kraiger, vineri la amiază Iakša Petric, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București, a oferit un cocktail.

Printre invitatii se aflau Alexandru Birlădeanu, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ianoș Fazekas și Roman Moldovan, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, Alexandru Boabă, Gheorghe Cioară, Constantin Scarlat, Alexandru Sencovici, miniștri, Gheorghe Pele, adjunct al ministrului Afacerilor externe, membri ai conducătorii unor ministere, ziariști.

(Agerpres)

CONVENȚIE ROMÂNNO-SOVIETICĂ PRIVIND DESFIINȚAREA VIZELOR PENTRU CĂLĂTORIILE OFICIALE ȘI PARTICULARE ÎN VIZITĂ

La 4 martie a. c., la Ministerul Afacerilor Externe s-a semnat o Convenție între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste privind desființarea vizelor de intrare-iesire pentru călătorii oficiale și călătorii particulare în vizită la rude și prieteni, precum și a vizelor de tranzit.

În numele guvernului român, Convenția a fost semnată de Gheorghe Pele, adjunct al ministrului Afacerilor externe, iar în numele guvernului sovietic, de A. V. Basov, ambasadorul U.R.S.S. în Republica Socialistă România.

Convenția va intra în vigoare după aprobarea ei de către guvernele celor două țări.

Repartizarea, transferarea și detașarea cadrelor medico-sanitare

Colegiul Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale a aprobat noi instrucțiuni privind repartizarea, transferarea și detașarea cadrelor medico-sanitare cu pregătire superioară.

Absolvenții institutelor de medicină și farmacie sînt repartizați în muncă de către M.S.F.S., iar posturile în care aceștia urmează să fie încadrați, precum și criteriile de repartizare se stabilesc anual de către ministere, în raport cu necesitățile ocrotirii sănătății.

Instrucțiunile prevăd, de asemenea, că absolvenții institutelor de medicină și farmacie care se găsesc în efectuarea stagiului de 3 ani pe posturile în care au fost

repartizați pot fi transferați în cadrul aceleiași regiuni de către comitele executive ale sfaturilor populare regionale dacă au funcționat cel puțin un an pe acel post și dacă sînt trecuți în lucrul de muncă similare celor în care au fost repartizați inițial.

În ceea ce privește transferul la cerere al personalului medico-sanitar dintr-o localitate în alta, în afara sesunilor de concursuri, aceasta se va face de două ori pe an, în lunile martie și septembrie. La avizarea cererilor se ține seama de vechimea acestuia în cadrul regiunii și unității, de starea sănătății, de necesități familiale. Principalul criteriu care va sta la baza rezolvării cererilor de transfer va fi în primul rînd asigurarea continuității asistenței medicale la locurile de muncă de unde pleacă cei ce sînt solicitați transferului.

Transferarea personalului medico-sanitar cu pregătire superioară ca urmare a sesunilor de concursuri constituie, de asemenea, un capitol important al instrucțiunilor.

(Agerpres)

SPORT „Mondialele” de hochei pe gheață

● R. F. G. — România 4-1

ZAGREB (prin telefon). — Vineri dimineața, echipa României a sursinat cel de-al doilea meci din grupa B, înfrînd formația R. F. Germane. De data aceasta hocheiștii noștri au pierdut cu 4-1, deși posturile au fost ocupate de jucători care au condus o repriză cu 1-0 prin punctul înscris în minutul 9 de Calamar. Cu excepția primei reprize, ei au acționat încet, dezordonat. Mai mult, deficiențele fizice excesive a unor jucători (în special a lui Florescu, care a fost penalizat de patru ori), echipa a jucat cu efectiv redus peste 12 minute (!). De acest lucru au profitat hocheiștii vest-germani care au marcat de 4 ori prin Schroder, Funk, Weill și Riedmeier. Spra final, angajîndu-se în jocul de uzură practic de adesea, hocheiștii români n-au izbutit să marcheze nici chiar în perioadele cînd au avut superioritate numerică.

Următorul meci al echipei noastre are loc dimineața dimineața în compania selecționatelor Norvegiei, care anul trecut a făcut parte din grupa A.

În celelalte partide de vineri s-au înregistrat următoarele rezultate: Elveția-Anglia 6-3 (0-3; 1-0; 5-0), Austria-Ungaria 7-2 (0-0; 4-1; 3-1).

Nicolae PLOPEANU

La Jesenice, în grupa C, reprezentativa Danemarcei a învins cu 9-0 echipa Republicii Sud-Africane. Ieri, echipele din grupa A au avut zi liberă.

În cîteva rinduri

FOTBAL: Ieri la Teheran, în prezența unui numeros public, s-a disputat partida internațională de fotbal dintre reprezentativa Iranului și echipa Rapid București. Înfrîngerea s-a terminat la egalitate: 0-0. Duminică, Rapid va susține în Iran cel de-al 4-lea meci; de data aceasta în compania echipei Djavan.

TENIS. — Pe terenurile de la „Gezira” Sporting Club din Cairo au început campionatele internaționale de tenis ale R.A.U. Ion Tiriac l-a învins cu 6-4; 6-2 pe Ismael al Șafew (R.A.U.), iar Petre Mărmureanu l-a învins cu 5-7; 6-1; 6-4 pe Mabrouk Mohamed Ali (R.A.U.).

FAPTUL CODIAN DIVERS

● Pregătirile ce se fac în această perioadă la combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Galați vedea intrării în probe tehnologice a laminorului de tablă groasă au fost marcate, vineri, de aprinderea focului la prima celulă a cuptoarelor adînci — cum este denumit în termeni de specialitate locul unde lingourile fac primul popas pentru a fi încălzite pînă la temperatura cerută de tehnologia de prelucrare.

De la I.T.B.

Din cauza lucrărilor de modernizare de pe strada Sabinelor, începînd de astăzi, autobuzele liniei 33 vor circula pe un traseu deviat, în ambele sensuri, între calea 13 septembrie și strada Uranus, prin strada Sirenelor. În cartierul Drumul Taberei, autobuzele liniei 37 vor circula de la căminul studentesc nr. 3 pînă la capătul actual al liniei, prin strada Drumul Taberei și strada Lujerului.

● Ieri au sosit la depozitele de la Iacobeni și Argestru, de pe cursul Bistriței, primele trei plute din acest an cu 260 m c bușteni rășinoase. I. F. Iacobeni va plutări în actualul sezon circa 80 000 m c bușteni rășinoase.

● Violoncelistul Radu Aldulescu a plecat vineri într-un turneu în Anglia. El va susține un concert cu Filarmonica din Londra și două recitaluri la posturile de radio ale B.B.C.

● Cooperativele agricole Scărișoara, Valea Seacă, Valu Traian și altele din regiunea Dobrogea au terminat semănatul culturilor din urgența I. Pînă acum, în regiune au fost însemnate aproape 70 000 ha cu mazăre, mazărice, horceac, ovăz etc.

● Între 24 și 28 iunie se va desfășura primul Festival internațional al filmului de animație de la Mamaia. Pe adresa comitetului de organizare, care a expediat peste 600 de invitații unor studiori și realizatori de pe toate meridianele, au și sosit primele înscrieri.

LOTO

La tragerea Loto a „Mărtisorului” din 4 martie 1966 au fost extrase din urnă următoarele numere: Extragerile pentru premiile obișnuite în bani

83 77 34 22 44 10 58 76 35 21

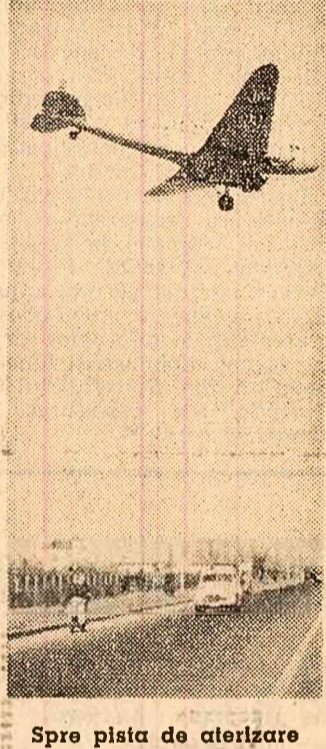
Suplimentare: 34 18 23

Extragerile pentru premiile suplimentare

88 61 62 90 5 pe 70 25 2 54

Categoria A, B și C: 12 19 32

Fond de premii: 2 912 812 lei

Spre pista de aterizare Foto: Gh. Vinjilă

CUM E VREMEA

Tempul probabil pentru zilele de 6, 7 și 8 martie. În țară: vreme relativ rece. Cerul va fi schimbător. Innoierii mai accentuate se vor produce în nordul țării, unde localitățile se vor transforma în lapovișni. În restul țării: Vînt potrivit din sectorul nordic. Temperatura în scădere ușoară la sfîrșitul intervalului. Minimele vor fi cuprinse între minus 3 și 7 grade, iar maximele între 5 și 15 grade.

În București: vreme relativ rece, cu cer schimbător. Temperatura în scădere ușoară în a doua parte a intervalului.

Sosirea delegației albaneze la Congresul Uniunii Naționale a cooperativelor agricole

Vineri după-amiază a sosit în Capitală o delegație a R.F. Albaniei, condusă de Liambro Duka, președintele Departamentului agriculturii de pe lângă Consiliul de Miniștri, pentru a lua parte la lucrările Congresului de înființare a Uniunii Naționale a cooperativelor agricole din Republica Socialistă România.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întâmpinați de David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, Mihai Ubornoj, din partea Comisiei de organizare a Congresului, Nicodim Dăianu, director general în Gostaj.

Au fost de față reprezentanții ai Ambasadei R.P. Albania la București. (Agerpres)

Cronica zilei

PLECAREA UNEI DELEGAȚII GUVERNAMENTALE ROMÂNE LA TÎRGUIUL INTERNAȚIONAL DE LA LEIPZIG

Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd în R. D. Germană, o delegație guvernamentală română condusă de Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț și Agricultură Socialistă Română, care va participa la deschiderea ediției din primăvara acestui an a Tîrgului internațional de la Leipzig.

Cu ocazia prezenței în țara noastră a misiunii industriale franceze, vineri seara vicepreședintele Camerei de Comerț și Agricultură Socialistă Română, Marcel Popescu, a oferit un cocktail în saloanele restaurantului Athenée Palace. Au participat Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Nicolae Ionescu, adjunct al ministrului petrolului, Constantin Teodoru, adjunct al ministrului industriei alimentare, Mihai Mihăiță, adjunct al ministrului căilor ferate, conducătorii ai unor întreprinderi de comerț exterior. Au fost prezenți Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București, și membri ai ambasadei. (Agerpres)

CIPRU

Deschiderea Congresului Partidului Progresist al Oamenilor Muncii

Raportul prezentat de secretarul general al partidului, Ezekias Papaioannu

NICOSIA 4 (Agerpres). — La Nicosia s-a deschis cel de-al XI-lea Congres al Partidului Progresist al Oamenilor Muncii din Cipru, „AKEL”, la care participă peste 800 de delegați din întreaga țară. Participă, de asemenea, reprezentanți ai partidelor frățiești, comuniste și muncitorești din 11 țări. La lucrările congresului participă din partea Partidului Comunist Român, Simion Bughici, membru al C.C. al P.C.R.

Ezekias Papaioannu, secretar general al partidului „AKEL”, a prezentat un raport cu privire la drumul parcurs de partid în perioada care a trecut de la cel de-al X-lea Congres (1962), cu privire la traducerea în viață a programului adoptat la acest congres, precum și la sarcinile ce revin Partidului Progresist al Oamenilor Muncii din Cipru în actuala etapă. În raport se arată că principala problemă care stă în centrul atenției congresului este consolidarea unității poporului cipriot în lupta pentru apărarea independenței republicii și pentru apăra-

rea dreptului ciprioților de a-și hotărî singuri soarta. Papaioannu a subliniat caracterul primejdios al acțiunilor cercurilor imperialiste din N.A.T.O., care urmăresc transformarea teritoriului țării într-o bază de rachete a N.A.T.O. Vorbitorul a arătat că majoritatea zdrobitoare a poporului cipriot cere lichidarea bazelor militare și demilitarizarea insulei, și că această cerere este sprijinită de guvern. În continuare, Papaioannu a arătat că partidul „AKEL” sprijină guvernul Makarios, pentru că acesta duce o politică de apărare a libertății și independenței naționale, politică îndreptată împotriva înrobirii Ciprului de către N.A.T.O. El a subliniat că celui de-al XI-lea Congres al partidului „AKEL” îi revin sarcini importante în ce privește extinderea și consolidarea luptei de eliberare națională a poporului cipriot, în unirea tuturor forțelor patriotice în lupta pentru libertate deplină și independență a republicii, pentru dreptul ciprioților de a fi stăpîni în patria lor.

Sedința Comisiei permanente C.A.E.R. pentru transporturi

Între 22 și 28 februarie 1966, la Moscova s-au desfășurat lucrările celei de-a XXV-a ședințe a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru transporturi.

La ședință au participat delegații din partea Republicii Populare Bulgaria, Republicii Socialiste

Cehoslovacia, Republicii Democratice Germane, Republicii Populare Mongole, Republicii Populare Polone, Republicii Socialiste România, Republicii Populare Ungare și Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

În calitate de observatori au participat reprezentanți din R.D. Vietnam și Cuba.

Comisia a examinat unele lucrări în vederea îndeplinirii recomandărilor Comitetului Executiv al C.A.E.R. în domeniul transporturilor, acordînd o atenție deosebită problemelor cu privire la coordonarea planurilor de dezvoltare a transporturilor pe perioada 1966—1970. De asemenea, s-au examinat o serie de probleme referitoare la dezvoltarea pe mai departe a transporturilor internaționale, raportul cu privire la activitatea Comisiei pe anul 1965 și alte probleme.

Ședința Comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă, prietenie și colaborare.

Academiei, Ion Popescu-Zeletin, Vasile Velican și Constantin Manolache, membri corpondenți ai Academiei.

Mulțumind pentru cinstirea și prețuirea acordată, a răspuns acad. G. Ionescu-Șișești. Sărbătoritul a fost felicitat călduros de cei prezenți, printre care se aflau membri ai Președintelui Academiei și alți academicieni. (Agerpres)

Sărbătorirea acad. G. Ionescu-Șișești

Vineri după-amiază, într-o ședință festivă a secției de științe agricole și silvice a Academiei Republicii Socialiste România, a fost sărbătorit acad. G. Ionescu-Șișești, cu prilejul împlinirii vârstei de 80 de ani.

Despre personalitatea sărbătoritului ca om de știință, pedagog și profesor, au vorbit acad. Eugen Rădulescu, președintele secției de științe agricole și silvice, acad. Ștefan Mîlcu, vicepreședinte al

Academiei, Ion Popescu-Zeletin, Vasile Velican și Constantin Manolache, membri corpondenți ai Academiei.

Mulțumind pentru cinstirea și prețuirea acordată, a răspuns acad. G. Ionescu-Șișești. Sărbătoritul a fost felicitat călduros de cei prezenți, printre care se aflau membri ai Președintelui Academiei și alți academicieni. (Agerpres)

Pe șantierelor regiunii Oltenia

(Urmare din pag. I)

— În ce ritm sînt livrate șantierelor utilajele tehnologice? ȘTEFAN DUȚĂ: Diferitele șantieruri nu primesc utilajele în ordinea montării lor și la termenele stabilite prin grafice. O asemenea situație este determinată, după părerea mea, de următoarele anomalii. În timp ce contractarea utilajelor se face de organele tutelare centrale, beneficiarii care răspund direct de investiții nu cunosc stadiul acestor operațiuni și nu primesc la timp repartițiile respective. Trusitul minier Oltenia nu are repartiții pentru utilajele în valoare de 13 milioane lei, iar Direcția regională C.F.R. — pentru 8 milioane lei.

— Ce consecințe au aceste neajunsuri asupra realizării planului de investiții?

MARCU LEPĂDAT: Graficele de montaj sînt date peste cap, se întîrzie execuția lucrărilor, ducînd în ultimă instanță la nerepectarea termenelor de punere în funcțiune. As vrea să semnaliez și un alt aspect. Nu rare sînt cazurile cînd livrările de utilaje tehnologice nu sînt corelate cu datele de punere în funcțiune a obiectivelor. Pare de necrezut, dar, uneori, termenele de livrare a utilajelor, prevăzute în contractele încheiate, sînt chiar posteroare datelor planificate de punere în funcțiune a obiectivelor. O asemenea situație s-a creat în cazul Fabricii de ulei Podari. Termenul de intrare în funcțiune a acestei unități este trimestrul IV al acestui an, în timp ce s-a prevăzut ca anumite utilaje să fie livrate șantierului în 1967.

ȘTEFAN DUȚĂ: Asupra consecințelor așa vrea să-mi spun și eu părerea. Lipsa documentației și a utilajelor tehnologice a dus la o eşalonare necorespunzătoare a volumului de lucrări. Cu toate că în acest an urmează să realizeze un volum mare de lucrări, unii beneficiarii și anumite organizații de construcții-montaj au prevăzut pentru primul trimestru sarcini destul de mici, dacă avem în vedere termenele de punere în funcțiune a obiectivelor. Ca beneficiar, Trusitul minier Oltenia a stabilit să se execute în trimestrul I doar 10 la sută din planul anual de investiții, deși nevoile dezvoltării

terii extracției de lignit impun un ritm mult mai accelerat în realizarea lucrărilor.

— Considerați că există o neconcordanță între posibilitățile reale de execuție ale șantierelor și eşalonarea volumului anual de lucrări planificate?

MARCU LEPĂDAT: Așa este. Am să încep cu Sfatul popular regional Oltenia. Aici, defalcarea planului pe trimestre s-a făcut nerațional. S-a stabilit că în primul trimestru să se realizeze doar 14,29 la sută din planul anual. Este un volum de lucrări inferior capacității actuale de execuție a Trusitului regional de construcții. Calculele arată că planul pe primele trei luni ale acestui an reprezintă abia 61,5 la sută din realizările trimestrelor IV 1965. Este de la sine înțeles că această „scădere” a volumului de lucrări din primul trimestru va fi cu greu recuperabilă, va avea consecințe asupra ritmicității în darea în folosință a apartamentelor. Situații similare

se constată și în cazul unor investiții industriale. La Combinatul chimic, planul de investiții pe 1966 nu a fost definitivat integral nici măcar pentru lucrările în continuare, din care cauză constructorul are prevăzut pe trimestrul I un volum de lucrări cu mult sub capacitatea sa de lucru. În general, volumul de construcții ce urmează să se realizeze în primele trei luni, pe ansamblul regiunii, reprezintă doar 15,5 la sută din planul anual.

Din relațiile de mai sus se desprinde că recomandările făcute la Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din construcții sînt pe deplin valabile pentru ministerele care au lucrări de investiții în regiunea Oltenia, pentru sfatul popular regional. Ele au dorința să tragă laolalt concluziile cuvenite din neajunsurile existente, să ia măsuri hotărîte și imediate pentru asigurarea în întregime a documentației tehnice și livrarea la timp, conform graficelor de montaj, a tuturor utilajelor tehnologice, creînd astfel condițiile și montajului de pe șantierul din regiune condiții pentru desfășurarea în ritm sustinut a lucrărilor și punerea în funcțiune la termen a noilor obiective industriale, agricole și social-culturale.

Orele pierdute ale magazinelor

(Urmare din pag. I)

inventarului. Rețeaua comercială a Capitalei nu dispune însă de revizori cu calificare de specialitate și nici numărul lor nu este suficient.

Mai sînt și alte probleme, așa zis adiacente, care ar trebui să stea atît în atenția organelor comerciale, cit și a întreprinderilor producătoare. Rapiditatea inventarierii depinde și de felul în care sînt prezentate mărfurile. Dacă toți nasturii sînt furnizați „în vrac”, sigur că se pierde timp pentru numărarea lor. Soluția este extrem de simplă: mărirea numărului de produse preambalate; prezentarea mărfurilor mărunt în cutii și casete, de exemplu, ar ușura simțitor această muncă. Sînt chestiuni care par mărunte, soluțio-

sta ușor parcurgînd în primele luni ale anului străzile orașului. Mai la tot pasul te izbeai de magazine închise.

Mii de ore din programul de funcționare al magazinelor se pierd și din alte cauze. Una: sistemul defectuos de organizare a concediilor. Cînd gestionarul pleacă în concediu, unele unități se închid, intrînd în ele în... concediu. Dacă în această perioadă gestiunea se predă — bineînțeles cu inventar — unui alt gestionar, inventarul durează cit concediul, perioada de închidere dublîndu-se.

De mulți ani se depune o activitate fructuoasă pentru modernizarea rețelei comerciale. Sute de unități au fost reînnoite, spațiul de vânzare a fost adaptat noilor forme de desfacere a mărfurilor. Toate acestea au drept rezultat creșterea unor condiții moderne de vânzare, creșterea rentabilității magazinelor. Ceea ce-i supără însă pe cumpărătorii este faptul că unele unități stau luni și chiar ani în modernizare, că este depășit aproape cu regularitate timpul prevăzut pentru terminarea lucrărilor. Dinamica... tergiversării lucrărilor de renovare și modernizare cunoaște cele mai curioase justificări și nici una din măsurile preconizate nu a avut drept rezultat curmarea acestor stări de lucruri. La Direcția comercială a Capitalei se remarcă o preocupare pentru găsirea unor soluții eficiente care să reducă perioada de imobilizare a unităților. Organizațiile comerciale ale orașului au o experiență bună în ceea ce privește terminarea în timp scurt a modernizărilor efectuate în regiie. Cum este însă vorba de lucrări executate prin investiții, lucrurile se schimbă. În ultimii doi ani nici una din unitățile intrate în modernizare n-a fost terminată — de întreprinderile raionale de construcții și reparații — în termenul planificat.

Este vorba, în primul rînd, de o slabă organizare și planificare a muncii la întreprinderile respective, de neglijarea principalului principiu care trebuie să stea la baza activității comerțului: asigurarea bunei deserviri concomitent cu aceea a eficienței economice, a rentabilității unității. Cum poate fi recuperată o pierdere din vânzare de cîteva luni și chiar de cîteva ani?

Comitetul executiv al S.P.C. cunoaște situația, a convocat numeroase ședințe de analiză, dar situația continuă să rămîna aproape neschimbată. Tinînd cont de experiența acumulată în astfel de lucrări, Direcția comercială propune, între altele, înființarea unei întreprinderi raionale de construcții și reparații — în termenul planificat.

O condiție pentru buna desfășurare a inventarierii ar fi existența unor spații de depozitare corespunzătoare la fiecare magazin. În acest fel s-ar putea efectua inventarul mai întii în unitate și apoi, fără să se întreprindă programul de funcționare, în depozit. Dacă la unitățile vechi lucrurile nu se pot schimba radical, este cu atît mai de neînțeles perpetuarea acestui neajuns la magazinele noi.

De ce unceri unitățile „intrate” în inventar se țînt lanț pe aceeași arteră și în același timp? „Din cauza unor situații neprevăzute — ni s-a răspuns. Căci, în general, există o planificare judicioasă a acestei operații”. Cit de judicioasă este această planificare s-a putut con-

prinderi de construcții proprii, care să efectueze, în timp scurt și pe baza unor planificări realiste, modernizările din rețea.

— Nu e deloc simplu să dai o soluție. Fără îndoială însă că organele de resort, cu experiența bogată pe care o au, cu competența lor, vor găsi modalitatea de a reduce la strictul necesar timpul afectat inventarierii și renovărilor, de a limita la maximum alte cauze care duc la închiderea repetată și prelungită a unităților comerciale.

PRIMĂVARA PE IALOMIȚA

(Urmare din pag. I)

noi. În curînd trecem la lucru pentru trăsarea noilor canale.

Această atmosferă vie de lucru am regăsit-o la Borănești. La sediul cooperativei, numai contabilii. Toți oameni, bărbați și femei, pornisră din zori la cîmp sau în lunca Ialomîței, în holer cu Coșeriu, unde se amenajează canalele de irigație. Brigăzile lui Ilie Iordache și Nicolae Cula veniseră în luncă cu peste 200 de oameni care lucrau în incinta vîltoarei ovăriei.

Vom amenași aici, ne spune Gheorghe Podăreanu, tehnician agronom, o suprafață de 145 ha pe care vom cultiva orez. Față de vecini, suprafețe irigație a mică, trebuie să-i ajungem din urmă!

Cum ați primit propunerea lor? — Am studiat-o atent, iar acum această problemă este examinată de specialiștii de la Direcția Gospodăriei Apelor. Ei fac proiectul de amenajare și ei sînt cei care ne sfătuiesc ce variantă e mai rentabilă. Se pare că propunerea vecinilor, deși simplă la prima vedere, ne costă cam mult.

Atîtutime chibzuiți, examinați minuțios al tuturor posibilităților se impun oriunde, cu atît mai mult acolo unde zestrea de experiență e mai săracă. Important și prețios este climatul de colaborare rodnică pe care l-a creat, chiar de la înființare, Uniunea raională a cooperativei, climă în care inițiativele pozitive și experiențele înaintate se pot fructifica din plin.

Am continuat drumul mai departe, pe același fir al Ialomîței, urmînd efortul miilor de oameni de a pune în valoare rezerva de ape a rîului pentru vîltoarele recolta.

La Băcănești — a nu se confunda cu Borănești! — cîmputurile cooperative luminau ca niște stupi cu albine. Este o cooperativă puternică și bogată, iar entuziasmul cu care vine la lucru oamenii își are răzîmul în ve-

niturile mari pe care le obține an de an această unitate frunțoasă. Averele obțesăc a cooperativei s-a ridicat anul trecut la peste 14 milioane, iar venitul la aproape 10 milioane lei. Valoarea zilei-muncă s-a ridicat la 31 lei. S-au dat avensuri bănești lunare, plățile la zi fixă, iar în plus s-au împărțit 456 000 lei reprezentînd retribuția suplimentară pentru depășirea planului de producție.

— Nu mai trebuie să-i convîngem pe cooperatori de necesitatea investițiilor sau de necesitatea de a mări neînclint fondul de acumulare, ne spune președintele Ilie Badea, gospodar înimos și priceput, care poartă răspunderea fructurilor obțesăc de peste zece ani. — Tocmai de aceea, adaugă el, sîntem interesați în dezvoltarea tuturor acțiunilor de colaborare între cooperative, menite să stimuleze ridicarea fiecărei unități.

Mi-a explicat apoi planul de colaborare cu cooperativa din comuna Pelinu, pentru amenajarea unui canal de evacuare a apelor din orezăriile celor două unități.

— În mod normal, la acest plan — ne explică președintele — ar trebui să colaboreze și cooperativele din Frumusești și Axintele, comune care se află în raionul Lehlu, învecinate cu noi.

— De ce ezităi? — Poate fiindcă fac parte din alt raion, spune zîmbînd președintele. Sînt convins că Uniunea regională va coordona în viitor cu folos acțiunile noastre, ajutîndu-ne să valorificăm chibzuiți fiecare inițiativă bună.

Am plecat cu sentimentul că primăvara a dezvăluit nu numai energia acestor săieni, dar a ridicat pe o treaptă superioară grija lor față de interesul obștesc, răspunderea față de bunul mers general al agriculturii noastre. Preambulul marului Congres, ce se va deschide zilele acestea, a avut loc pe toată întinderea cîmpiei.

CORESPONDENTE

IN PRAGUL ALEGERILOR

Pregătirile oficiale pentru alegerile parlamentare din 6 martie sînt practic încheiate. Numărul cetățenilor care au dreptul să se prezinte la urne este evaluat la 4 886 534, dintre care mai mult de jumătate femei.

Campaia electorală a fost în general dominată de disputa dintre partidul coaliției guvernamentale, populist și socialist, care din 1945 își împart portofoliile în toate cabinetele. Fiecare din cele două partide și-a anunțat intenția de a obține o majoritate convenabilă în parlament și, pe această bază, dreptul de a decide asupra formării guvernului. Partidul populist a insistat asupra asigurării „liberei inițiative” pentru capitalul privat, în timp ce partidul socialist, care deține răspunderea principală a sectorului industriei etaliate, a subliniat contribuția acestui sector în ansamblul economiei țării și progresivele realizate, precum și investiții guvernamentale masive și o mai bună repartizare a veniturilor. Numeroase alte probleme ca: situația școlii, asistența socială, creșterea prețurilor, scăderea puterii de cumpărare a șilingului au fost menționate sau, mai degrabă, după cum remarcă unele ziare, enunțate. După cum a

URUGUAY — REALITĂȚI ȘI REVENDICĂRI

În Uruguay a avut loc transferarea funcției de președinte al Consiliului Național (care echivalează cu cea de președinte al republicii în celelalte țări latino-americane); ea a fost preluată de Alberto Heber, unul din liderii partidului guvernamental „Blanco”. Din 1952, în Uruguay funcționează un așa-numit sistem „colegial” de guvernare. În cadrul acestuia se alege un consiliu de conducere format din nouă persoane, după complicate criterii de reprezentare a diverselor fracțiuni existente atât în cadrul partidului învingător în alegeri, cât și în rândurile partidului de opoziție — „Colorado”. Din rândul acestor nouă persoane se alege anual președintele Consiliului Național.

În declarațiile făcute presei înaintea ceremoniei de preluare a funcției sale, noul președinte a scos în evidență că actuala criză economico-financiară și tensi-

Sesiunea Consiliului O. U. A.

• Deosebiri de opinii • Un șir de delegații s-au retras

ADDIS ABEBA 4 (Agerpres). — Sesiunea Consiliului ministerial al O.U.A. de la Addis Abeba și-a continuat vineri lucrările. Mohamed Sahnoun, secretar general adjunct al O.U.A., a anunțat că, în cadrul unei ședințe speciale, șefii delegațiilor au hotărât să continue dezbaterile, ședința plenară fiind urmind să aibă loc sîmbătă dimineața. Agențiile de presă anunță că delegațiile Guineei, Tanzaniei, R.A.U., Kenyei și Republicii Mali s-au retras oficial de la lucrările actualei sesiuni, exprimîndu-și dezacordul față de prezența la lucrări a reprezentanților noului regim ghanez. Delegațiile Algeriei și Somaliei au părăsit, de asemenea, lucrările sesiunii, exprimîndu-și dezacordul față de adoptarea textului tunisian al rezoluției cu privire la Rhodesia, pe care l-au considerat prea moderat. Tot în legătură cu adoptarea textului tunisian în problema rhodesiană, delegațiile Mauritaniiei și Congoiului (Brazzaville) au făcut cunoscut că nu vor mai participa la discuții, deși rămîn prezente la sesiune.

GRECIA

Împotriva unor noi deportări

ATENA 4 (Agerpres). — O delegație a partidului E.D.A. a vizitat pe premierul Stephanopoulos și a cerut anularea imediată a ordinului de deportare pe diferite insule și eliberarea imediată a doi conducători ai organizației democratice de tineret Lambrakis și a doi repatriați. Stephanopoulos a declarat că va reexamina întreaga problemă, pentru că nu trebuie revizuită instituția deportărilor.

Lucrările Comisiei economice mixte româno-egiptene

CAIRO 4. — Corespondentul Agerpres, C. Oprică, transmite: La 3 martie, La Cairo au continuat lucrările Comisiei economice mixte româno-egiptene, la care participă delegația guvernamentală română condusă de tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și delegația guvernamentală a R.A.U. în frunte cu Abdel Moneim el-Kaissuny, vicepreședinte al guvernului R.A.U.,

însărcinat cu problemele economice și financiare. În aceeași zi, șeful delegației române a făcut o vizită la Expoziția națională industrială a R.A.U., deschisă în pavilionul de la Gezira. Oaspetele român a fost întâmpinat cu căldură de Mohamed Bihaili, președintele consiliului expoziției. A fost de față, de asemenea, Mircea Nicolaescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Cairo.

În Comitetul economic al Consiliului economic și social al O. N. U.

România coautoare a două rezoluții în problema turismului

NEW YORK 4 (Agerpres). — Comitetul economic al Consiliului economic și social al O.N.U., prezidat de reprezentantul român, Costin Murgescu, prim-vicepreședinte al ECOSOC, a dezbătut problema turismului și călătoriilor internaționale. Discuțiile, la care au participat numeroase delegații, s-au purtat și pe marginea a două proiecte de rezoluție care au ca obiective declararea anului 1967 ca „An al turismului internațional” și elaborarea de acțiuni privind dezvoltarea cooperării în domeniul turismului internațional. Ambele proiecte de rezoluție au fost prezentate de 12 țări coautoare, printre care: România, Algeria, Cehoslovacia, Chile, India, Pakistan și altele.

Luind cuvîntul în cadrul dezbaterilor, reprezentantul român, Alexandru Niculescu, a subliniat interesul pe care țara noastră îl manifestă pentru dezvoltarea turismului, făcînd, totodată, și o scurtă prezentare a realizărilor României în acest domeniu. Turismul internațional, ca factor al dezvoltării economice și al apropierii între po-

VIENA

scris ziarul „Die Presse”, campania electorală a constituit în fond un duel între cancelarul Klaus și vicecancelarul Pillermann, fiind mai mult axată pe persoane și mai puțin pe programe. Cu o frecvență aproape zilnică, propaganda partidului populist a abordat chestiunea așa-numitului pericol al „frontului popular”. Este vorba de disputa stîrnită în jurul holăririi partidului comunist de a prezenta candidații proprii într-o singură circumscricție și de a recomanda membrilor și simpatizanților săi să voteze pentru candidații partidului socialist spre a nu dispersa voturile oamenilor muncii.

Ce se poate spune despre celelalte partide? Dacă partidul național-liberal (de extremă dreapta) n-a reușit să sfințească în jurul său decît unele presupuneri că ar putea deveni, în cazul unei majorități suficiente a partidului populist, partener la formarea guvernului, vii dispute sînt angajate însă în legătură cu gruparea fostului ministru de externe Olah — partidul democratic-progresist — exclus din partidul socialist. Coloratura politică a acestei grupări a fost clar definită în cursul campaniei electorale. Liderul ei a afișat deschis o poziție anti-comunistă, reluîndu-și, totodată, atacurile împotriva unora dintre foștii săi parteneri din conducerea partidului socialist.

O temă importantă care n-a făcut obiectul actualiei campanii electorale a fost politica externă. Cei doi parteneri ai coaliției guvernamentale n-au abordat nici una din marile chestiuni, neutralitatea și nici problema asocierii Austriei la Piața comună, care în cursul anului trecut au răsunat în mod constant atenția cercurilor politice.

Petre STANCESCU

RIO DE JANEIRO

nea socială reflectată de numeroase acțiuni revendicative de amploare vor putea fi remediate numai prin punerea în aplicare a unui plan riguros de combatere a inflației și de stimulare a sectorului productiv.

Din comentariile presei latino-americane reiese că noul șef al Consiliului Național uruguayan va întâmpina serioase dificultăți în îndeplinirea măsurilor proiectate, pe de o parte din pricina divergențelor politice interne, existente chiar în sinul Consiliului Național, iar pe de altă parte din cauza deprecierei produselor de export ale Uruguayului. Un deficit crescînd al balanței de plăți, datorii externe care în patru ani au sosit de la 300 milioane la 550 milioane de dolari, o devalorizare considerabilă a monedei naționale în ultimii ani și altele s-au răsfrînt nefavorabil asupra nivelului de trai al majorității populației, provocînd, mai ales în ultimele luni, o intensificare fără precedent a mișcărilor revendicative.

Se știe că guvernul a apelat în două rânduri la ajutorul forțelor armate pentru a reprimă pe cei ce și-au exprimat nemulțumirea. Noul președinte preia conducerea într-un moment dificil, dispunînd, după părerea comentatorilor, de posibilități reduse de redresare a situației în timpul mandatului său de un an.

Forțele politice de stînga din Uruguay, în primul rînd partidul comunist, se pronunță pentru realizarea unor reforme economico-sociale, între care reforma agrară capătă prioritate.

Vasile OROS

(Urmare din pag. 1)

Se desfișoară intens construcția de căi ferate în regiunea Tiumen din Siberia așezată, unde s-au descoperit mari zăcăminte de petrol. Anul acesta vor fi puse în funcțiune trei linii, cu o lungime totală de circa 1 400 kilometri.

Paralel cu dezvoltarea rețelei feroviare, se desfișoară intens electricizarea căilor ferate. Au fost electrificate asemenea mari magistrale ca: Moscova — Kulișev — Celeabinsk — Omsk — Novosibirsk — Irkutsk — Baikal, cu o lungime de aproximativ 5 500 km, și Leningrad — Moscova — Harkov — Rostov — Soci — Tbilisi — Leninskam, cu o lungime de 3 400 kilometri. A fost electricificată, de asemenea, linia Moscova — Gorki — Sverdlovsk, precum și alte porțiuni de cale ferată. În 1966 se vor electriciza în continuare peste 2 000 kilometri de linii, ajungîndu-se la un total de circa 25 000 kilometri de căi ferate electrificate. În prezent, locomotivele electrice și cele cu motor cu combustie internă asigură 65 la sută din totalul transporturilor de mărfuri pe cale ferată, față de numai 26 la sută în 1958.

„Trei inele în jurul Ecuatorului”

„Frînele intră în acțiune, acceleratul încetinește, apoi se oprește în fața peronului găii exact la ora înscrisă în meșul trenurilor. Călătorii urcă în vagoane și la ora fixată trenul acesta, care circula pe o porțiune de 30 de kilometri, între Moscova și Klin, pomește mai departe. Se vede cît de colorat mecanicul de locomotivă își cunoaște bine meseria. Totuși, acest mecanic care accelerează și încetinește viteza, care oprește și porneste trenul cu o abateră de la grafului de miccare ce nu depășește 10 secunde, este un robot electronic. Intervenția omului la conducerea trenului se limitează de fapt la punerea în funcțiune a robotului la începutul cursei și la oprirea lui după ce trenul a străbătut traseul. În rest, mecanicul-om (care continuă să se afle deocamdată în cabina locomotivă) urmărește doar indicațiile aparatelor de măsurat, montate pe un panou special, care îi permit să controleze în fiecare clipă cum își îndeplinește robotul atribuțiile.

Este unul din numeroasele exemple de pătrundere a automatizării în transportul feroviar. Iată și altele. La direcția regională Moscova funcționează un dispecer automat prevăzut cu „ochi electronici” — care înregistrează și transmite unui „creier electronic” informații cu privire la circulația trenurilor. Prelucrînd aceste informații, dispecerul automat alege apropierea instantașii graficului cel mai rațional pentru fiecare moment al circulației generale. De asemenea, mașinile electronice ale centrului de calcul al feroviarilor din Moscova au „învățat” să aleagă cele mai potrivite căi de transport turba, lemnul, îngrășămintele și alte mărfuri, să analizeze rulajul vagoanelor, să efectueze calcule legate de funcționarea locomotivelor, de consumul de combustibil. Ținîndu-se seama de „statul” mașinilor de calcul, au fost desființate câteva drumuri de acces cu circulație redusă. Ajutoarele electronice ale omului au sugerat, de asemenea, cele mai raționale căi de

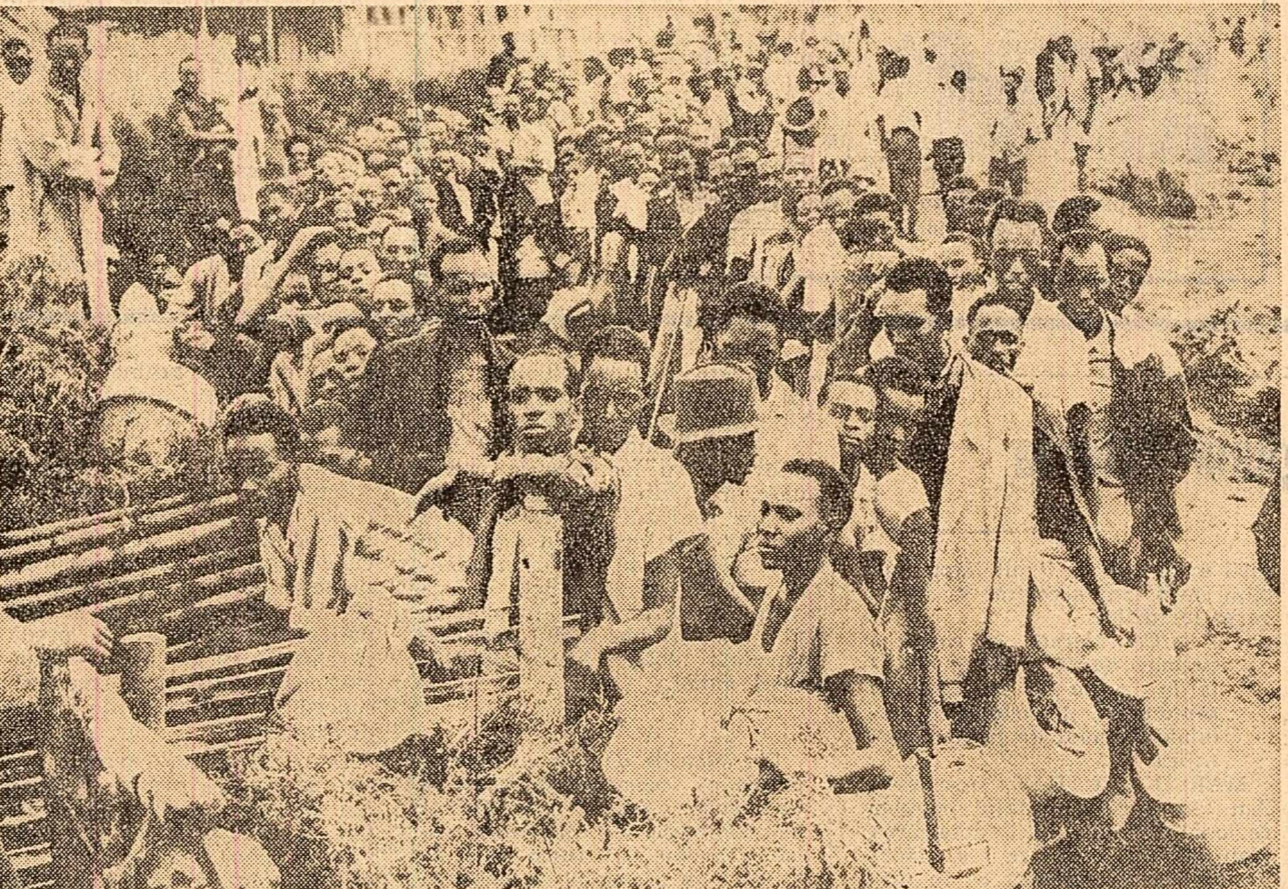
transportare a cărbunelui din bazinul aflat în apropierea Moscovei. Prima gară din Unlunea Sovietică la care munca impiegtului de mișcare a fost în întregime înlocuită cu un robot este Gara Finlandeză din Leningrad. Aci, impiegtul de mișcare-robot „memorează” numerele suțelor de trenuri electrice care trec zilnic prin gară. Ciberneticienții din orașul de pe Neva au trecut la proiectarea unui centru electronic de calcul pentru dirijarea activității pe magistrala feroviară de 10 000 de kilometri care leagă Moscova de Murmansk, oraș aflat pe Țarmul Mării Barent. Potrivit proiectelor, mașinile electronice cu acțiune rapidă și comandă la distanță ar urma să fie amplasate în 400 de puncte ale căii ferate și să comunique operativ orice mișcare a trenurilor, încercîndu-se vagoanelor, disponibilul de locomotive, productivitatea muncii diferitelor brigăzi și echipe de ferovieri etc. Aceleași mașini vor permite centrului electronic să „vadă” în per-

manență întreaga cale ferată și să dea soluțiile cele mai bune pentru dirijarea transportului de mărfuri și pasageri.

Dacă aceasta este încă o chestiune de viitor, instalațiile de bloc automat și de centralizare dispecer sînt de acum lucruri obișnuite pe majoritatea căilor ferate sovietice. Meseria de acar este sortită să dispară. Devine un lucru obișnuit și robotul-casier. Numele unuia din el este „Harkov-4” și se ocupă cu vînzarea bilețelor de tren. Acest automat vînde 15 tipuri de bilete, Ține evidența lor și transmite apoi cifrele centrului electronic de calcul. Cu ajutorul automatelor au fost vîndute ultimul trecut peste 100 de milioane de bilete de tren. Casierii automați pot fi înținși la 50 din cele mai mari stații din țară.

În anii următori, dezvoltarea căilor ferate în U.R.S.S. va cunoaște un nou avînt. Potrivit proiectului de Directive al celui de-al XVII-lea Congres al P.C.U.S. cu privire la noul cincinal, pînă în anul 1970 se vor construi linii ferate cu o lungime de circa 7 000 de kilometri, în timp ce rețeaua căilor ferate electrificate se va extinde cu încă 10 000 de kilometri.

In Republica Sud-Africană, subalimentația cronică în rîndurile populației autohtone este un fenomen pregnant. Fotografia înlățeștează muncitorii așteptîndu-și rîndul pentru a primi o rație mizeră

S. U. A.

AUDIERILE DIN COMISIA SENATORIALĂ PRIVIND RĂZBOIUL DIN VIETNAM

Senatorul Fulbright condamnă trimiterea de noi trupe americane

WASHINGTON 4 (Agerpres). — În Comisia senatorială pentru afacerile externe, unde continuă dezbaterile asupra politicii guvernului american față de Vietnam, a fost audiat joi, cu ușile închise, Robert McNamara, ministrul apărării al S.U.A. Agenția Associated Press relatează că McNamara a încercat din nou să apere actuala politică a administrației în Asia de sud-est. Argumentînd acțiunea de a-justare a efectivelor a-

mericane pentru Vietnam, anunțată cu o zi înainte, el a spus că puterea militară a forțelor patriotice de eliberare este în continuă creștere. McNamara a informat pe senatori că Coreea de sud va dubla numărul actual de 23 000 de soldați care se află în Vietnam. Referîndu-se la temerile senatorilor, exprimate în timpul dezbaterilor cu privire la posibilitatea escaladării războiului într-un conflict de proporții în

Asia de sud-est, McNamara a arătat că „ar fi irresponsabil” pentru el să spună că ar exista un astfel de risc. William Fulbright, președintele comisiei senatoriale pentru afacerile externe, a adoptat în cursul dezbaterilor o atitudine critică față de depozita ministrului apărării și împotriva politicii guvernului american în Vietnam. El a condamnat trimiterea de noi contingente americane în Vietnam de sud.

Bombardiere americane doborîte în R. D. Vietnam

HANOI 4 (Agerpres). — În cursul raidurilor aeriene efectuate în ultimele zile de către aviația americană asupra R.D. Vietnam, unități ale armatei populare vietnameze au doborît încă cinci bombardiere americane. Cu acestea, numărul avioanelor americane doborîte în R. D. Vietnam pînă la 3 martie anul acesta se ridică la 891.

COPENHAGA 4 (Agerpres). — La 3 martie guvernul danez a răs-

puns la scrisoarea trimisă de Ho Și Min, președintele R. D. Vietnam, regelui Frederik, în legătură cu agresiunea americană din Vietnam. După cum transmite Associated Press, în scrisoarea sa de răspuns guvernul danez se pronunță în favoarea participării Frontului Național de Eliberare la orice tratative ar avea loc în vederea încetării războiului din Vietnam.

BONN 4 (Agerpres). — Potrivit datelor publicate de ziarul vestgerman „General Anzeiger”, Bundeswehrul furnizează armament trupelor americane din Vietnam. Statele Unite au achiziționat pînă în prezent din R.F.G. muniții în valoare de 350 000 de mărci.

În Senatul italian

Luări de poziție față de programul noului guvern

ROMA 4 (Agerpres). — Vineri au început dezbaterile din Senatul italian pe marginea programului noului guvern. Primul vorbitor, senatorul social-democrat Vighianesi, a recunoscut dificultățile întâmpinate în încercarea de „relansare” a politicii de centru-stînga, subliniind că societatea italiană este caracterizată prin existența unor profunde dezechilibruri. Exprîmînd votul favorabil al social-democraților față de programul guvernului, Vighianesi a spus că este dorit ca politica de centru-stînga să ajute democrației creștine să-și găsească unitatea internă. În cuvîntul său, senatorul comunist Paolo Bufalini a denunțat deplasarea spre dreapta a noului guvern, spunînd că expunerea făcută de președintele Consiliului de Miniștri în fața parlamentului a înfățișat aprecierea negativă a partidului comunist față de modul cum s-a ajuns la soluționarea crizei și față de programul noului cabinet Moro, care nu face decît să abordeze la modul general problemele economice și ale politicii externe a țării. După ce a arătat că senatorii comunisti vor vota împotriva, Bufalini a subliniat că în viitor „alte idei și noi programe se vor afirma, datorită mai ales luptei clasei muncitoare pentru progresul economic și social, pentru pace”.

SIRIA

Precizări asupra evenimentelor din 23 februarie • Mișcare de cadre în armată

DAMASC 4 (Agerpres). — Ministrul informațiilor în noul guvern sirian, Jamil Chia, a făcut o declarație unui ziarist francez în legătură cu evenimentele din 23 februarie, care au dus la înlăturarea vechiului regim sirian. „Conducătorii înlăturați la 23 februarie, a spus Jamil, au încercat programul partidului Baas, nu au vrut nicodată să recunoască autoritatea organizațiilor interne ale acestuia și și-au atribuit puteri absolute”. El i-a menționat printre principalii răspunzători pentru aceste greșeli pe generalii Amin El-Hafez și Mohamed Omrane, iar dintre conducătorii civili ai partidului pe Michel Aflak și Salah Bitar. Ministrul informațiilor a confirmat faptul că „un anumit număr dintre membrii conducerii interarabe a partidului Baas sînt deținuți”.

Coroștenții de presă din Damasc semnalează o importantă mișcare de cadre în armata siriană; ea va afecta aproximativ 90 de ofițeri superiori. Unii vor primi alte posturi.

a celui de-al II-lea Congres al Asociației tehnicoștiințifice cehoslovace.

LA STOCKHOLM a avut loc o conferință a organizației din Stockholm a Partidului Comunist din Suedia. Delegații la conferință au discutat probleme referitoare la pregătirea în vederea alegerilor din toamnă, îmbunătățirea propagandei de partid, situația forței de muncă, precum și problema vietnameze.

PEKIN. O delegație a Partidului Comunist din Noua Zeelandă, condusă de V. G. Wilcox, secretar general, a sosit joi dimineața la Pekin într-o vizită de prietenie. Delegația a fost întâmpinată de Siao-pin, secretar general al C.C. al P. C. Chinei, precum și de acțiștii din conducerea P. C. Chinei.

DELHI. Generalul Ne Win, președintele Consiliului revoluționar al Uniunii Birmane, a sosit vineri într-o vizită neoficială de șase zile la Delhi.

NEW YORK. Deasupra statului Mississippi s-a abătut joi cel mai puternic uragan cunoscut în istoria acestui regiuni a S.U.A. Au fost înregistrate 57 de morți și 411 răniți. Vîntul a ridicat avioanele de pe sol, iar numeroase automobile au fost aruncate la sute de metri distanță. Linile telefonice și telegrafice au fost rupte, acoperișurile caselor au fost smulse.

LONDRA. În urma unui sondaj al opiniei publice efectuat în rîndurile alegătorilor britanici s-a constatat că partidul laburist are un avans de 12,4 la sută în fața partidului conservator.